EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.3.2023
COM(2023) 166 final

2023/0085 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om styrkande och framförande av uttryckliga miljöpåståenden (direktivet om miljöpåståenden)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

I mars 2022 föreslog kommissionen att EU:s konsumentlagstiftning skulle uppdateras för att säkerställa att konsumenterna är skyddade och för att ge dem makt att bidra aktivt till den gröna omställningen[1]. Det här förslaget innehåller mer specifika bestämmelser (*lex specialis*) och kompletterar de föreslagna ändringarna av direktivet om otillbörliga affärsmetoder[2] (*lex generalis*). Båda förslagen syftar till att hantera gemensamma problem genom att genomföra olika delar av samma rekommenderade policypaket som fastställdes i den konsekvensbedömning som offentliggjordes tillsammans med initiativet om mer konsumentmakt i den gröna omställningen[3].

1.1 Motiv och syfte med förslaget

- **Konsumenternas roll i att påskynda den gröna omställningen**

I den europeiska gröna given[4] åtog sig kommissionen att säkerställa att konsumenter ges makt att göra mer välgrundade val och spela en aktiv roll i den ekologiska omställningen. Mer specifikt fastställde den europeiska gröna given ett åtagande om att hantera falska miljöpåståenden genom att säkerställa att köpare får tillförlitlig, jämförbar och verifierbar information för att de ska kunna fatta mer hållbara beslut och för att minska risken för ”grönmålning”. Behovet av att hantera grönmålningen fastställdes därefter som en prioritering i både den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin[5] och den nya konsumentagendan[6]. I industriplanen i den gröna given[7] upprepas behovet av att ge konsumenterna möjlighet att göra sina val baserat på transparent och tillförlitlig information om produkternas hållbarhet, tålighet och koldioxidavtryck. Det betonas även att marknadstransparens är ett verktyg som underlättar spridningen av tekniskt och miljömässigt överlägsna nettonollprodukter.

Europaparlamentet och rådet har uppmanat kommissionen att överväga ytterligare åtgärder på området. Rådet noterade i sina slutsatser om en cirkulär och grön återhämtning[8] i december 2020 sin uppskattning för kommissionen avsikt att säkerställa styrkandet av miljöpåståenden på grundval av miljöpåverkan under produkternas livscykel. Europaparlamentet uttryckte i sin resolution om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin[9] starkt stöd för kommissionens avsikt att lägga fram förslag om att reglera användningen av miljöpåståenden genom att inrätta solida och harmoniserade beräkningsmetoder som omfattar hela värdekedjan.

---

1 Europeiska kommissionen, förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller mer konsumentmakt i den gröna omställningen genom bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder och bättre information, COM(2022) 143 final, finns på https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0143&from=SV.

2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) *(EUT L 149, 11.6.2005, s. 22)*, enligt ändring.

3 SWD(2022) 85 final, EUR-Lex – 52022SC0085 – SV – EUR-Lex (europa.eu).

4 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* COM(2019) 640.

5 COM(2020) 98 final av den 11 mars 2020.

6 COM(2020) 696 final av den 13 november 2020.

7 COM(2023) 62 final av den 1 februari 2023.

8 Rådets slutsatser 14167/20.

9 Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, 2020/2077(INI).

Konsumenterna vill ha mer information om hur deras konsumtion påverkar miljön och göra bättre val. Kraven från konferensen om Europas framtid[10] inkluderar en uppmaning om mer insyn i produkters hållbarhet och miljöavtryck, i synnerhet i förslag nr 5 om hållbar konsumtion, paketering och produktion samt förslag nr 20 om fastställande av standarder inom och utanför EU för miljöpolitiska åtgärder. Förslaget om miljöpåståenden är kommissionens svar på denna uppmaning[11].

Slutförandet av EU:s regelverk till stöd för mer hållbar konsumtion kommer att bidra till uppnåendet av mål 12.6 för hållbar utveckling om att uppmuntra företag, särskilt stora och multinationella företag, att införa hållbara metoder och att integrera hållbarhetsinformation i sin rapporteringscykel.

Ytterligare EU-åtgärder på området kommer dessutom att ha en positiv inverkan på de globala värdekedjor som involverar produktionsprocesser i tredjeländer. Detta kommer att skapa incitament för företag i tredjeländer att bidra till den gröna omställningen, i synnerhet de som handlar på EU:s inre marknad. Multilateralt samarbete med tredjeländer kommer att främjas för att säkerställa en god förståelse för det nya regelverket och de fördelar som det medför. Kapitel om hållbar utveckling i EU:s bilaterala och regionala handelsavtal kan dessutom skapa möjligheter till samarbete i linje med EU:s övergripande mål om att öka hållbarhetsdimensionen i sin handelspolitik.

- **Hinder för främjandet av de gröna marknadernas potential i EU genom konsumentinflytande**

Trots konsumenternas vilja att bidra till en grönare och mer cirkulär ekonomi i sin vardag[12] hindras de från att ha en aktiv och effektiv roll i den gröna omställningen genom hinder för miljömässigt hållbara konsumtionsval vid försäljningsplatsen, i synnerhet brist på förtroende för miljöpåståendens trovärdighet och ökningen av vilseledande affärsmetoder när gäller produkters miljömässiga hållbarhet.

De bevis som har samlats in till stöd för den konsekvensbedömning[3] som åtföljer förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen, och som även åtföljer förslaget om miljöpåståenden både vid dess inledande konsekvensbedömning[13] och dess offentliga samråd[14] tillsammans med ytterligare ett offentligt samråd som genomfördes 2020[15], tyder på att vilseledande metoder, såsom grönmålning och bristande transparens och trovärdighet för miljöpåståenden, tillämpas i olika stadier av konsumtionskedjan: i marknadsföringsstadiet, i köpstadiet och under användningen av produkten.

a) *Konsumenterna utsätts för metoder som innebär otydliga miljöpåståenden eller miljöpåståenden som inte är väl styrkta (grönmålning).*

I förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen definieras *miljöpåstående* som ett meddelande eller företrädande (framställning) som inte är obligatoriskt enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning, inbegripet företrädande genom text, bilder, grafik eller symboler i någon form, inbegripet märkning, varumärkesnamn, företagsnamn eller

---

10 Konferensen om Europas framtid, rapport om slutresultatet, maj 2022.

11 COM(2022) 404 final.

12 Europeiska kommissionen, *Behavioural Study on Consumers' engagement in the circular economy*, 2018, s. 10.

13 Europeiska kommissionen, inledande konsekvensbedömning: *Empowering the consumer for the green transition*, 2020.

14 En sammanfattning av det öppna offentliga samrådet finns på Europeiska kommissionens webbplats Kom med synpunkter: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12467-Empowering-the-consumer-for-the-green-transition.

15 Produkters och företags miljöprestanda – krav på att påståenden ska styrkas (europa.eu).

produktnamn, i samband med ett kommersiellt meddelande i vilket anges eller antyds att en produkt eller näringsidkare har positiv eller ingen miljöpåverkan eller är mindre skadlig för miljön än andra produkter eller näringsidkare, eller har förbättrat sin påverkan över tid[1].

Kommissionen utförde två inventeringar av miljöpåståenden: en 2014[16] och en 2020[17]. Vid undersökningen tittade man på ett urval av 150 miljöpåståenden som avsåg en rad produkter i förhållande till principerna i direktivet om otillbörliga affärsmetoder[2]: tydlighet, otvetydighet, riktighet och kontrollerbarhet. Vid 2020 års undersökning konstaterades det att en **betydande andel av miljöpåståendena (53,3 %) tillhandahöll vag, vilseledande eller ogrundad information** om produkternas miljöegenskaper i hela EU och inom en lång rad produktkategorier. Vid 2020 års inventering av miljöpåståenden analyserades även styrkandet av dessa påståenden och man tittade på deras tydlighet och riktighet samt den utsträckning i vilken de är styrkta med bevis som kan verifieras. I analysen konstaterades det att **40 % av påståendena var ogrundade**.

Dessa resultat har också bekräftats genom en samordnad tillsynsåtgärd som utfördes av myndigheterna inom konsumentskyddssamarbetet i november 2020[18]. Av de 344 hållbarhetspåståenden som bedömdes ansåg myndigheterna att **näringsidkaren inte hade lämnat tillräckligt med information för att det skulle vara möjligt att bedöma påståendets riktighet i över hälften av ärendena (57,5 %)**. I många ärenden var det svårt för myndigheterna att fastställa huruvida påståendet omfattade hela produkten eller endast någon av dess komponenter (50 %), huruvida det avsåg företaget eller endast vissa produkter (36 %) och vilket skede av produktens livscykel det avsåg (75 %)[19].

De flesta av de berörda parter som rådfrågades var överens om att **grönmålning är ett problem**, med ett noterbart undantag för branschföreträdare. Mer än hälften hade stött på vilseledande påståenden och uttryckte mindre förtroende för miljöpåståenden och miljölogotyper som förvaltas av företag eller privata enheter[19]. Dessutom uppgav de flesta uppgiftslämnarna vid de riktade samråden att konsumenterna saknar kunskap om produkternas miljöpåverkan eftersom informationen inte tillhandahålls eller inte finns tillgänglig[20].

Konsumenterna har i allmänhet **ganska litet förtroende för miljöpåståenden**. Vid 2020 års öppna offentliga samråd[15] höll allmänheten inte med om uttalandet om att de litar på miljöpåståenden om produkter (1,57/4,00)[21]. Förtroendet var större för påståenden om näringsidkare[22] men fortfarande litet (2,25/4,00).

b) *Konsumenter konfronteras med hållbarhetsmärkningar som inte alltid är transparenta eller trovärdiga.*

Miljömärkningar är en undergrupp av miljöpåståenden. Märkningarna är en förtroendemärkning, kvalitetsmärkning eller liknande som särskiljer och främjar en

16 *Consumer Market Study on Environmental Claims for Non-Food Products*, Europeiska kommissionen, 2014.

17 *Environmental claims in the EU: Inventory and reliability assessment Final report*, Europeiska kommissionen 2020. Finns på https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/2020_Greenclaims_inventory.zip.

18 2020 – sweep on misleading sustainability claims, Sweeps (europa.eu).

19 Granskning av webbplatser för att upptäcka ”grönmålning”: hälften av miljöpåståendena saknar bevis, tillgänglig på https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_21_269.

20 SWD(2022) 85 final, bilaga 2, s. 66.

21 Svaren lämnades genom val av ett av alternativen 1–5 på Likertskalan. De omvandlades till poäng för att hjälpa till att ge en enhetlig bild och avspegla enigheten på ett bra sätt. Om svaret ”Jag vet inte” lämnades gavs 0 poäng, ”inte intresserad alls” eller ”inte effektivt alls” 1 poäng och på den andra sidan av skalan fick svar med ”mycket intresserad” eller ”alltid” 4 poäng.

22 Ett påstående om en näringsidkare avser ett påstående som näringsidkaren gör om sig själv som organisation till skillnad från ett påstående som näringsidkaren gör om en av sina produkter (varor eller tjänster).

produkt/process eller ett företag med hänvisning till dess miljöaspekter. Dessa märkningar grundar sig ibland på certifieringssystem (miljömärkningssystem) som certifierar att en produkt/process eller ett företag uppfyller de krav som har fastställts av systemet och övervakar efterlevnaden.

De miljömärkningar som finns på EU:s inre marknad omfattas av olika nivåer av robusthet, tillsyn och transparens, dvs. olika styrningsmodeller. Ytterligare förvirring förväntas orsakas av det ökade antalet miljömärkningar som omfattar olika aspekter, tillämpar olika operativa strategier och omfattas av olika nivåer av granskning (t.ex. insyn i processen för utarbetandet av dem eller granskningens och kontrollens nivå och oberoende)[23].

I den förberedande studien för att samla in bevis för hur konsumenternas ställning kan stärkas så att de kan spela en aktiv roll i den gröna omställningen[24] gjordes en bedömning av 232 aktiva miljömärkningar i EU. Även deras kontroll- och certifieringsaspekter undersöktes, och det konstaterades att nästan **hälften av märkningarnas kontroller var antingen svaga eller inte utfördes alls.** Konsumenterna är dessutom inte medvetna om skillnaden mellan märkningar som förvaltas av system för tredjepartscertifiering och märkningar som grundar sig på ”egencertifiering”, dvs. certifiering som inte verifieras av en tredje part.

Vid samrådet inför den inledande konsekvensbedömningen[24] och under de riktade samråden identifierade berörda parter från de flesta berörda grupperna **det faktum att det finns flera olika hållbarhetsmärkningar och hållbarhetslogotyper som ett viktigt och ihållande problem i hela EU**. På samma sätt svarade över en fjärdedel (27 %) av deltagarna i det öppna offentliga samrådet att ”**förekomsten av många olika och/eller bristen på transparens/förståelse/tillförlitlighet** när det gäller hållbarhetslogotyper/hållbarhetsmärkningar på produkter och tjänster” **utgör ett relevant hinder** för mer konsumentmakt i den gröna omställningen[15].

Förekomsten av flera olika märkningar i kombination med deras olika styrningsmodeller innebär att producenter och detaljhandeln kan tillämpa en rad olika strategier när de väljer en specifik hållbarhetsmärkning. Detta innebär dessutom mycket ofta att företag visar upp olika märkningar för att styrka att deras produkter är hållbara. **34 % av företagen identifierade ”förekomsten av många olika och/eller bristen på transparens/förståelse/tillförlitlighet när det gäller hållbarhetslogotyper/hållbarhetsmärkningar” som ett hinder[15].** Företag som anstränger sig för att följa eller utarbeta tillförlitliga miljömärkningssystem missgynnas jämfört med företag som använder otillförlitliga miljömärkningar eftersom konsumenterna ofta inte kan se skillnaden. Detta problem har förstärkts av den snabba framväxten av ett antal (privata/frivilliga) märkningssystem på nationell nivå/medlemslandsnivå, **vilket gör det allt svårare för konsumenterna att jämföra produkter**.

Återkopplingen från berörda parter visar ett synnerligen **starkt stöd för EU-åtgärder** som kan skapa en gemensam strategi för tillhandahållandet av hållbarhetsinformation till konsumenter, **stärka lika villkor för företag** och begränsa förekomsten av flera olika märkningar och vilseledande miljöpåståenden på den inre marknaden[14].

Företag som erbjuder verkligt hållbara produkter jämfört med företag som inte gör det **missgynnas**. De **riskerar även att drabbas av onödigt höga efterlevnadskostnader**

---

23 *Preparatory study to gather evidence on ways to empower consumers to play an active role in the green transition*, oktober 2021. Finns på Proposal for a Directive on empowering consumers for the green transition and annex (europa.eu).

24 Europeiska kommissionen, inledande konsekvensbedömning: *Empowering the consumer for the green transition*, 2020 – översikt över samråden i bilaga 2 till konsekvensbedömningen, s. 69.

eftersom EU-länderna börjar införa olika nationella lösningar för att hantera de problem som beskrivits ovan[25].

1.2 Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

- **EU:s initiativ om mer konsumentmakt i den gröna omställningen**

Direktivet om otillbörliga affärsmetoder reglerar vilseledande metoder och vilseledande underlåtenhet med hjälp av allmänna bestämmelser som kan tillämpas på miljöpåståenden vid transaktioner mellan företag och kund när de påverkar konsumenternas affärsbeslut negativt. Genom direktivet uppmanas medlemsstaternas konsumentskyddsmyndigheter att bedöma dessa metoder från fall till fall i enlighet med ett affärsbeslutstest (bedömning av varje enskilt fall)[26]. Det fastställer även en svart lista över affärsmetoder[27] som under alla omständigheter ska betraktas som otillbörliga utan att det krävs en bedömning av varje enskilt fall. Vid bristande efterlevnad av kraven i direktivet kan en konsument som gör en anmälan eller en behörig myndighet som agerar på eget initiativ vidta åtgärder.

Förslaget om ändring av direktivet om otillbörliga affärsmetoder[1] hanterar delvis de problem som anges i avsnitt 1.1 (”grönmålning” och icke transparenta hållbarhetsmärkningar). Det genomför en rad åtgärder om miljöpåståenden som följer av de rekommenderade alternativen, däribland följande:

(1) Förteckningen över **produktegenskaper som en näringsidkare inte får vilseleda en konsument om** i artikel 6.1 i direktiv 2005/29/EG ändras och ”**miljömässiga** eller sociala **konsekvenser**”, ”hållbarhet” och ”reparerbarhet” läggs till.

(2) Förteckningen över **åtgärder som ska betraktas som vilseledande** om de medför eller sannolikt kommer att **medföra** att genomsnittskonsumenten fattar ett affärsbeslut som denne normalt inte skulle ha fattat, i artikel 6.2 i direktiv 2005/29/EG, ändras genom tillägg av ”göra ett miljöpåstående som hänför sig till framtida miljöprestanda utan tydliga, objektiva och kontrollerbara åtaganden och mål samt ett självständigt kontrollsystem”.

(3) Förteckningen över **affärsmetoder som under alla omständigheter ska betraktas som otillbörliga** i bilaga I till direktiv 2005/29/EG utökas till följande fyra metoder med anknytning till grönmålning:

- Uppvisa en hållbarhetsmärkning som inte grundas på ett certifieringssystem eller som inte fastställts av offentliga myndigheter.
- Göra ett allmänt miljöpåstående utan att näringsidkaren kan styrka erkänd utmärkt miljöprestanda relevant för påståendet.
- Göra ett miljöpåstående om hela produkten när det endast hänför sig till vissa aspekter av produkten.

---

25 Mer information om problemens konsekvenser för konsumenterna, marknaden och miljön finns i bilaga 12 till SWD(2022) 85 final.

26 Artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

27 Bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

- Framställa krav som enligt lag gäller för samtliga produkter inom den relevanta produktkategorin på unionsmarknaden som utmärkande för näringsidkarens erbjudande.

Förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen hanterar därmed en lång rad metoder, produkter och saluföringsmetoder på ett mer allmänt sätt. Det tillhandahåller viktiga skyddsåtgärder för att skydda konsumenterna från vilseledande miljöpåståenden och otillförlitliga märkningar.

- **Andra EU-akter som uppmuntrar till hållbar konsumtion genom tillhandahållande av miljöinformation**

Utöver konsumentskyddsramen finns det en EU-lagstiftningsram som hanterar tillhandahållande av miljöinformation och fastställer metodologiska krav om mätning och beräkning av miljöpåverkan, såsom EU:s certifieringsmetoder för koldioxidupptag som har utarbetats inom ramen för förordningen om certifiering av koldioxidupptag[28] (när den har antagits), eller om information och märkningar som avser en produkts eller näringsidkares miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda. Genom exempelvis ekodesigndirektivet[29] inrättas en ram för fastställande av obligatoriska ekodesignkrav för energirelaterade produkter för att uppmuntra deras energiprestanda och cirkulära design samt främja nya affärsmodeller. Kommissionen antog även ett förslag om en ny förordning om ekodesign för hållbara produkter[30] i mars 2022 för att avsevärt förbättra cirkulariteten, energiprestandan, miljöeffekterna och andra miljömässiga hållbarhetsaspekter för specifika prioriterade produktgrupper. Det kommer också att göra det möjligt att fastställa prestanda- och informationskrav för nästan alla kategorier av fysiska varor som släpps ut på EU-marknaden. Inom ramen för handlingsplanen för den cirkulära ekonomin och produktpolitiken återfinns vissa andra förslag från kommissionen som inkluderar informationskrav, till exempel inom ramen för de förslagna förordningarna om saluföring av byggprodukter[31] och om batterier och förbrukade batterier[32].

Dessutom finns det rättsakter om både obligatoriska och frivilliga märkningar som utarbetats på EU-nivå, exempelvis EU-miljömärket. EU-miljömärket inrättades 1992 och är det officiella frivilliga märket för den högsta miljöstandarden för produkter i EU och visar på topprestanda. I förordningen om EU-miljömärket[33] fastställs bestämmelser för upprättandet och tillämpningen av detta frivilliga system. Annan relaterad EU-lagstiftning om märkningar inkluderar miljölednings- och miljörevisionsordningen (Emas)[34], förordningarna om den ekologiska jordbruksmärkningen[35], energimärkningen[36] och CE-märkningen[37].

---

28 COM(2022) 672 final.

29 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter, L 285/10.

30 COM(2022) 142 final.

31 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

32 COM/2020/798 final.

33 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

34 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

35 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1).

- **Slutförande av EU:s regler om miljöpåståenden**

För att fortsätta hantera de problem med grönmålning och tillförlitliga miljömärkningar som har fastställts skulle den nuvarande ramen gynnas av mer specifika krav på oreglerade påståenden, oavsett om det gäller specifika produktgrupper, specifika sektorer eller specifika miljöeffekter eller miljöaspekter. **Detta förslag om styrkande och framförande av miljöpåståenden kompletterar de befintliga EU-reglerna om konsumentskydd som en *lex specialis*.** Förslaget kommer att göra det möjligt att till fullo genomföra de rekommenderade alternativ som fastställdes i konsekvensbedömningen, enligt vad som beskrivs i avsnitt 3.2.

De viktigaste målen med förslaget om miljöpåståenden är därmed följande:

– Öka miljöskyddsnivån och bidra till att påskynda den gröna omställningen till en cirkulär, ren och klimatneutral ekonomi i EU.

– Skydda konsumenter och företag från grönmålning och göra det möjligt för konsumenter att bidra till att påskynda den gröna omställningen genom att fatta informerade inköpsbeslut på grundval av trovärdiga miljöpåståenden och miljömärkningar.

– Förbättra rättssäkerheten när det gäller miljöpåståenden och lika villkor på den inre marknaden, främja konkurrenskraften för ekonomiska aktörer som anstränger sig för att öka sina produkters och sin verksamhets miljömässiga hållbarhet samt skapa möjligheter till kostnadsbesparingar för sådana aktörer som handlar över gränserna.

Omfattningen för detta förslag, som är *lex specialis*, anpassas till motsvarande *lex generalis*. Det reviderade direktivet om otillbörliga affärsmetoder omfattar alla frivilliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter före, under och efter en affärstransaktion som avser en produkt. Omfattningen för detta förslag omfattar styrkande och framförande av **frivilliga *miljöpåståenden***.

På samma sätt hanterar förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen hållbarhetsmärkningar som omfattar *miljöaspekter och/eller sociala aspekter*. Detta förslag är dock begränsat till enbart ***miljömärkningar***, dvs. de som främst omfattar en produkts eller näringsidkares *miljöaspekter*.

Förslaget om miljöpåståenden **ska därmed fungera som ett skyddsnät för alla sektorer där miljöpåståenden eller miljömärkningar inte är reglerade på EU-nivå. Det syftar inte till att ändra befintliga eller framtida sektorsspecifika regler.** Tvärtom kommer kraven med avseende på bedömning och framförande som fastställs i annan unionslagstiftning att gälla framför kraven i detta förslag och bör därmed tillämpas för att styrka och framföra miljöpåståenden på dessa specifika områden.

1.3 Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Förslaget om miljöpåståenden stöder målen i den europeiska gröna given och bidrar till att lösa den tredubbla krisen med klimatförändringar, föroreningar och förlust av biologisk mångfald. Det bidrar till bekämpningen av grönmålning som fastställdes som en prioritering i kommissionens nya handlingsplan för den cirkulära ekonomin[5] och nya konsumentagenda[6]. Förslaget kommer också att stärka de övergripande strategierna såsom handlingsplanen för

---

36 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

37 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

nollföroreningen[38] och strategin för biologisk mångfald för 2030[39] samt komplettera strategier som riktar sig mot specifika sektorer, t.ex. från jord till bord-strategin[40], eller frågor, såsom kraven på bättre vatteneffektivitet och återanvändning av vatten i EU-strategin för att anpassa samhället till klimatförändringarna[41].

Detta förslag om ett direktiv om miljöpåståenden och förslaget om ändring av direktivet om otillbörliga affärsmetoder fastställer tillsammans en enhetlig politisk ram för att hjälpa unionen i den gröna omställningen genom att göra konsumtionsmönstren mer hållbara. De syftar till att bidra till en grönare inre marknad genom att uppmuntra till att minska miljöavtrycket för produkter som konsumeras i unionen. De kommer också att bidra till att uppnå målet i den europeiska klimatlagen om att balansera utsläppen och upptagen av växthusgaser i unionen senast 2050 genom att ta itu med påståenden avseende minskningar av växthusgasutsläpp och klimatneutralitet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1 Rättslig grund

Detta förslag grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som gäller för åtgärder som syftar till att fastställa eller säkerställa att den inre marknaden fungerar väl och samtidigt bygger på en hög miljöskyddsnivå.

Olika krav i nationell lagstiftning eller inom privata initiativ som reglerar miljöpåståenden innebär en onödig börda för företag när de bedriver gränsöverskridande handel (eftersom de måste efterleva olika krav i varje land). Detta påverkar deras möjlighet att bedriva verksamhet på och dra fördel av den inre marknaden. Samtidigt har marknadsaktörer svårt att identifiera tillförlitliga miljöpåståenden och fatta optimala inköpsbeslut på den inre marknaden.

Förslaget syftar därför till att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl för ekonomiska aktörer som är verksamma på den inre marknaden och konsumenter som förlitar sig på miljöpåståenden. De åtgärderna som föreslås i detta direktiv kommer att höja miljöskyddsnivån och samtidigt leda till ytterligare harmonisering av regleringen av miljöpåståenden samt undvika marknadsfragmentering till följd av olika nationella strategier som infördes eller skulle ha införts eftersom det saknades bestämmelser på EU-nivå.
Den inre marknaden är en viktig del av uppnåendet av miljömålet och artikel 114 utgör därför fortfarande en lämplig rättslig grund.

2.2 Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

För att säkerställa lika villkor för ekonomiska aktörer är det mycket viktigt att införa gemensamma regler på EU:s inre marknad. Om medlemsstaterna agerar individuellt skulle miljöskyddsnivån förbli suboptimal och det skulle finnas en risk för att konkurrerande system baserade på olika metoder och strategier skulle tillämpas.

Förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen fastställer inte vad företagen bör göra för att styrka sina miljöpåståenden. Detta kan i sin tur leda till mycket olika strategier för att styrka påståenden i EU. Detta skulle fragmentera den inre marknaden

38 https://ec.europa.eu/environment/strategy/zero-pollution-action-plan_sv.
39 COM(2020) 380 final.
40 COM/2020/381 final.
41 COM(2021) 82.

genom att snedvrida konkurrensvillkoren och kräva att påståendena ändras varje gång de inre gränserna korsas. Detta skapar i sin tur rättsosäkerhet och ökar efterlevnadskostnaderna samt skapar illojal konkurrens på den inre marknaden och gör det svårare för marknaden att fungera effektivt.

EU har goda möjligheter att främja ytterligare harmonisering av de metodologiska kraven för att bedöma produkters, tjänsters och organisationers miljöpåverkan på hela den inre marknaden med hjälp av medlemsstaternas erfarenheter och lärdomarna från privata initiativ på området. **EU kan skapa viktigt mervärde** och ytterligare samordning skulle medföra kostnadsbesparingar för regeringar och den privata sektorn.

Återkopplingen från berörda parter visar ett synnerligen starkt stöd för EU-åtgärder som kan skapa **en gemensam strategi** för tillhandahållandet av hållbarhetsinformation till konsumenter och **för att begränsa förekomsten av flera olika märkningar och vilseledande miljöpåståenden.** Om medlemsstaterna skulle agera individuellt och utan en vägledande ram finns det en stor risk att det uppstår många olika konkurrerande system, vilket leder till en fragmenterad inre marknad, särskilt för gränsöverskridande tjänster (till exempel digitala tjänster).

EU-åtgärderna är motiverade och nödvändiga eftersom en harmoniserad och välfungerande inre EU-marknad när det gäller miljöpåståenden skulle öka miljöskyddsnivån och skapa lika villkor för företag som är verksamma i EU. Förslaget minskar också de nationella myndigheternas svårigheter med att verkställa de befintliga principbaserade bestämmelserna i direktivet om otillbörliga affärsmetoder på sådana komplexa områden som vilseledande miljöpåståenden. Ytterligare EU-samordning innebär kostnadsbesparingar för både regeringar och privata aktörer som är involverade samt stärker hävstångseffekten på globala processer, däribland de globala värdekedjorna.

2.3 Proportionalitetsprincipen

Åtgärderna i förslaget går inte längre än vad som är nödvändigt för att ge konsumenterna möjlighet att fatta informerade köpbeslut och främja hållbar konsumtion, på grundval av tillförlitlig och verifierad information.

Proportionaliteten för de allmänna kriterierna för miljöpåståenden som används vid marknadsföring mot konsumenter säkerställs genom införandet av enhetliga krav som företagen bör följa när de gör sådana påståenden. Detta förslag kräver ingen specifik bedömningsmetod för styrkandet av särskilda miljöpåståenden och förlitar sig på allmänna krav som ser till att konsumenterna får tillförlitlig information. Förslaget kommer även att tillhandahålla enhetliga kriterier för behöriga nationella organ. **Detta kommer att hjälpa dem att bedöma huruvida ett miljöpåstående är sant och tillhandahålla en hög grad av rättssäkerhet och underlätta verkställande.** Det följer också av ett noggrant övervägande av synpunkter från berörda parter, i synnerhet från företag, inklusive små och medelstora företag.

Proportionaliteten för kraven om miljömärkningar rör riktigheten i uppvisandet av dem i samband med marknadsföringen till konsumenter. Det finns bara ett begränsat antal enhetliga krav för att säkerställa sådana märkningars transparens och trovärdighet gentemot användare. Dessa enhetliga krav säkerställer att enheter som hanterar miljömärkningar, samt företag som ansöker om sådana märkningar, inte ställs inför oproportionella kostnader. Det kommer samtidigt att säkerställa en hög grad av rättssäkerhet för företagen. Genom att förse behöriga nationella organ med enhetliga kriterier för att bedöma riktigheten i användningen av

miljömärkningar kommer denna åtgärd även att underlätta verkställandet och sträva efter en hög nivå av konsumentskydd.

2.4 Val av instrument

Förslaget är ett fristående rättsligt instrument som inte skulle ändra den befintliga lagstiftningen. Det fastställer en ram för styrkandet av frivilliga miljöpåståenden. Eftersom det syftar till att säkerställa konsumentskydd på ett område som regleras av direktiv lämpar sig denna rättsliga form bättre för EU:s befintliga rättsliga ram och de nationella befintliga rättsliga ramarna samt de genomförandemekanismer som införts av medlemsstaterna. Det mest lämpliga instrumentet anses därför vara ett direktiv.

3. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGEN, EFTERLEVNAD AV BÄTTRE REGLERINGSPRINCIPER OCH GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER

3.1 Samråd med berörda parter

Under förberedandet av detta förslag genomförde kommissionen samråd med berörda parter genom

– flera offentliga samråd inom ramen för förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen[1542],

– ett offentligt samråd om den produktpolitiska ramen för den cirkulära ekonomin med ett särskilt avsnitt om potentiella framtida alternativ baserade på metoderna för miljöavtryck (från den 29 november 2018 till den 24 januari 2019)[43]. Av de 291 som svarade angav vissa att företag fritt bör kunna välja hur miljöinformationen ska genereras, förutsatt att de uppfyller minimikriterierna för att undvika grönmålning. Uppgiftslämnarna betonade också behovet av flexibilitet när det gäller det sätt på vilket informationen framförs: Det bör inte vara obligatoriskt att använda en märkning eller QR-kod för att tillhandahålla information eftersom typen av information och detaljnivån kan variera beroende på målgruppen. Uppgiftslämnarna betonade även att små och medelstora företag behöver erbjudas ett verktyg eller stöd från Europeiska kommissionen i samband med genomförandet,

– riktade samråd på nätet som involverade viktiga berörda parter med avseende på metoderna för miljöavtryck (från den 12 november 2018 till den 18 december 2018) med 124 uppgiftslämnare[44],

– ett öppet offentligt samråd om initiativet om miljöpåståenden som hölls mellan den 27 augusti och den 3 december 2020 där 362 bidrag lämnades[16].

  - Vissa *branschorganisationer* föreslog att man skulle använda oberoende certifierings-/kontrollorganisationer som är verksamma i enlighet med ISO14025.
  - *Stora företag* betonade att EU-ramen bör ge utrymme för flexibilitet med avseende på det sätt på vilket påståenden framförs.

42 En översikt över alla samråd som genomfördes inom ramen för konsekvensbedömningen finns i bilaga 2 till COM(2022) 85 final.

43 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1740-Towards-an-EU-Product-Policy-Framework-contributing-to-the-Circular-Economy_sv.

44 https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/EF_stakeholdercons19.pdf.

- *Icke-statliga miljöorganisationer* uppgav att samlade miljöpoängbedömningar aldrig bör vara ett sätt att dölja målkonflikter och bör undvikas.
- *Icke-statliga konsumentorganisationer* uppgav också att miljöpåståenden skulle kunna styrkas med hjälp av befintliga verktyg såsom miljömärken av typ 1, Eco Lighthouse, Emas och ISO14001.
- Några företrädare för *offentliga myndigheter* ansåg att det skulle vara möjligt att styrka påståenden med ”officiella” miljömärken, såsom Svanen och EU-miljömärket. Offentliga förvaltningar föredrar oberoende certifiering och kontroll något.
- *Medborgare* föredrar alternativet med oberoende certifiering/kontroll av ackrediterade organisationer.

En workshop med berörda parter med flera möten i november 2020 där man ägnade sig åt övergripande återkoppling, återkoppling om alternativ för framförande, praktiska utmaningar för företag när det gäller att styrka miljöpåståenden, informationens tillförlitlighet och miljömärkningarnas inverkan och där i genomsnitt 200 berörda parter deltog i varje möte[45]. Workshopparna bekräftade att grönmålning behöver hanteras och att det behövs en harmoniserad strategi på EU-nivå. Flera berörda parter uppgav att man behöver fortsätta att använda EU-miljömärket och andra tillförlitliga miljömärken av typ I.

3.2 Konsekvensbedömning

3.2.1 Problemdefinition och rekommenderat alternativ

Detta förslag grundar sig på den konsekvensbedömning som offentliggjordes tillsammans med kommissionens förslag om mer konsumentmakt i den gröna omställningen[46]. Kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll avgav först ett negativt yttrande med omfattande synpunkter den 5 februari 2021. Efter en betydande ändring av det ursprungliga utkastet lämnade nämnden för lagstiftningskontroll ett positivt yttrande med ytterligare synpunkter den 17 september 2021[47]. I bilaga I till konsekvensbedömningen beskrivs hur nämndens synpunkter behandlades.

I konsekvensbedömningen identifierades två problem som delades in i ett antal delproblem. Detta förslag fokuserar på ett av de två problemen och två av dess delproblem.

Problem 2: Konsumenter konfronteras med vilseledande affärsmetoder när det gäller produkternas hållbarhet.

Delproblem 2.2: Konsumenter konfronteras med otydliga eller dåligt underbyggda miljöpåståenden (grönmålning) från företag.

Delproblem 2.3: Konsumenter konfronteras med hållbarhetsmärkningar som inte alltid är tydliga eller trovärdiga[48].

Ett antal alternativ övervägdes för varje individuellt delproblem. Direktivet om otillbörliga affärsmetoder och dess ändringar är avsedda att fungera som en *lex generalis*. Det beslutades därmed att vissa delar i de rekommenderade alternativ som valts ut i konsekvensbedömningen

45 Mer information finns på https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/initiative_on_green_claims.htm.

46 SWD(2022) 85 final.

47 SEC(2022) 165.

48 Detta förslag fokuserar inte på digitala informationsverktyg som tas upp i förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen.

för att hantera delproblem 2.2 och 2.3 inte skulle genomföras genom initiativet om mer konsumentmakt i den gröna omställningen, utan genom en särskild kompletterande *lex specialis*, ett förslag om miljöpåståenden.

På grundval av en flerkriterieanalys, vilken kompletterades med en kostnads-nyttoanalys och en kvalitativ bedömning av huruvida de olika alternativ som övervägdes var proportionerliga, föreslogs en kombination av följande två rekommenderade alternativ[49] för att hantera dessa problem:

(1) Förbud mot miljöpåståenden som inte uppfyller minimikriterierna[50] (för att hantera delproblem 2.2)

Genom det rekommenderade alternativet skulle säkerställas att konsumenter skyddas från grönmålning, eftersom den som gör sådana miljöpåståenden måste uppfylla en viss standard. Detta underlättar även konsumentskyddsmyndigheternas tillsyn.

(2) Förbud mot hållbarhetsmärkningar som inte uppfyller minimikraven om transparens och trovärdighet[51] (för att hantera delproblem 2.3)

Genom det rekommenderade alternativet skulle säkerställa att konsumenterna skyddas mot att bli vilseledda av sådan märkning och sådana verktyg.

Under utarbetandet av detta initiativ identifierades dessutom följande ytterligare åtgärder för att öka effektiviteten och ändamålsenligheten för EU:s regler om miljöpåståenden:

– **Införande av en kontrollmekanism** för att se till att det säkerställs att minimikriterierna om styrkande av påståenden respekteras, att det skapas lika villkor på EU-marknaden och att företag som är verksamma på den inre marknaden ges mer rättssäkerhet och mindre börda.

– **Användningen av samlad poängbedömning av miljöpåverkan** ska **begränsas** till miljöpåståenden, inklusive märkningar, som har inrättats **endast på EU-nivå** i syfte att säkerställa att erfarenheterna från arbetet med en gemensam standardiseringsmetod på EU-nivå **genomförs** (se rutan nedan).

– Möjligheten att **undanta mikroföretag** från kraven om styrkande **och** relaterade regler om framförande för att undvika oproportionella effekter på de minsta näringsidkarna.

– För att **effektivt begränsa förekomsten av flera olika miljömärkningar** och rikta insatserna mot att öka användningen av befintliga offentliga system och utarbeta märkningskrav på EU-nivå för den inre marknaden.

  – Nya privata system bör endast godkännas av medlemsstaterna om de tillhandahåller mervärde.

  – Nya offentliga system på nationell eller regional nivå bör förbjudas. Nya offentliga system bör endast utarbetas på EU-nivå.

Erfarenheterna från arbetet med en standardmetod för att styrka påståenden om miljöeffekter

49 SWD(2022) 85 final, avsnitt 7: Preferred Policy Options, s. 59.
50 SWD(2022) 85 final, s. 29–30.
51 SWD(2022) 85 final, s. 31–32.

När Europeiska kommissionen inledningsvis förberedde för ett initiativ om miljöpåståenden inledde den arbetet med och samråd om alternativet att använda en *standardmetod* för att styrka miljöpåståenden. Tillämpningsområdet för detta arbete fokuserade på användningen av EU:s metoder för att beräkna produkters och organisationers miljöavtryck för att styrka miljöpåståenden. Beroende på produktkategori gör dessa metoder[52] det möjligt att mäta en produkts eller en organisations miljöprestanda genom hela värdekedjan, från utvinning av råvaror till slutbehandling. Metoderna för miljöavtryck syftar till att tillhandahålla robusta och framträdande metoder som har utarbetats med fullständig insyn för berörda parter och grundar sig på vetenskapliga belägg.

I samband med det förberedande arbetet ansåg kommissionen att ett av dessa alternativ vore att inrätta ett EU-regelverk som kräver att företag som gör påståenden som avser de effekter som omfattas av metoderna för miljöavtryck[53] ska styrka dem med hjälp av dessa metoder. Även om metoderna för miljöavtryck hjälper företag att identifiera områden där de bör förbättra sin miljöpåverkan och miljöprestanda, och på ett adekvat sätt kan styrka vissa påståenden om flera produktkategorier, omfattar metoderna ännu inte alla relevanta påverkanskategorier för alla produkttyper (t.ex. när det gäller havsfiske – det berörda fiskebeståndets hållbarhet, när det gäller livsmedel och jordbruksprodukter – biologisk mångfald och naturskydd på gårdsnivå samt olika jordbrukstekniker, när det gäller textilier – utsläpp av mikroplast) och de kan därför ge en ofullständig bild av en produkts miljömeriter inom ramen för miljöpåståenden. Många miljöpåståenden görs också med avseende på miljöaspekter (t.ex. hållbarhet, återanvändbarhet, reparerbarhet, återvinningsbarhet, återvunnet innehåll och användning av naturligt innehåll) för vilka metoderna för miljöavtryck inte är lämpliga att fungera som enda metod för styrkande. Att hantera det omfattande och mycket föränderliga området för miljöpåståenden med hjälp av endast en metod innebär begränsningar. Att föreskriva en enda metod, såsom metoden för miljöavtryck, som standardmetod för styrkande av alla miljöpåståenden skulle inte vara lämpligt och skulle innebära en risk för att företag inte kan framföra information om sina produkters eller sin verksamhets relevanta miljöaspekter eller miljöprestanda.

I och med detta och på grundval av resultaten av samrådet, en intern bedömning av effekterna på bördan på företagen och ytterligare utbyten med berörda parter valde man att inte gå vidare med alternativet att använda *en standardmetod* för att styrka miljöpåståenden. I stället ansågs en mer flexibel strategi baserad på det rekommenderade alternativet i den konsekvensbedömning som utarbetades för initiativet om mer konsumentmakt i den gröna omställningen lämplig.

3.2.2 Effekter av det rekommenderade alternativet

Det rekommenderade alternativ som följde av kostnads–nyttoanalysen i konsekvensbedömningen har omvandlats till flera bestämmelser både i förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen och förslaget om miljöpåståenden. Effekterna nedan rör det rekommenderade alternativet som helhet och innefattar därmed bestämmelser från båda förslagen.

[52] Mer information om metoderna och den pilotfas under vilken de testades finns på https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/.

[53] Klimatförändringar, nedbrytning av ozonskiktet, humantoxicitet – cancer, humantoxicitet – ej cancer, partiklar, joniserande strålning – människors hälsa, bildning av fotokemiskt ozon – människors hälsa, försurning, eutrofiering – mark, eutrofiering – sötvatten, eutrofiering – hav, ekotoxicitet – sötvatten, markanvändning, vattenförbrukning, resursanvändning – mineraler och metaller, resursanvändning – fossiler.

Förslaget innefattar åtgärder som är relevanta för kommissionens princip ”en in och en ut” för att minska den administrativa bördan och har tidigare rapporterats och beaktats i den konsekvensbedömning som åtföljde förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen.

- **Förväntade effekter av det fastställda tillämpningsområdet**

Genom förslaget införs minimikrav på styrkande och framförande av miljöpåståenden som omfattas av tredjepartsverifiering som ska tillhandahållas innan påståendet används i kommersiell kommunikation. Denna åtgärd förväntas undanröja vilseledande eller felaktiga påståenden och kommer att hjälpa till att säkerställa ett korrekt genomförande, men den kommer också att innebära ytterligare kostnader för näringsidkare som vill göra sådana påståenden. Effekten på mindre företag förväntas bli proportionellt större än på större företag. På grund av detta, och för att säkerställa att de minsta företagen (t.ex. små familjejordbruk som bedriver direkt försäljning till konsumenter) inte påverkas i oproportionell grad av denna ytterligare administrativa kostnad, undantar förslaget mikroföretag (färre än tio anställda och en årsomsättning på högst 2 miljoner euro[54]) från skyldigheterna i detta förslag med avseende på kraven på styrkande och framförande i samband med bedömningen av styrkandet. Om de minsta företagen dock önskar erhålla ett intyg om överensstämmelse för miljöpåståenden som erkänns i hela unionen bör de uppfylla alla krav i förslaget.

Alla näringsidkare, inklusive de minsta företagen, fortsätter dock att omfattas av tillämpningsområdet för direktivet om otillbörliga affärsmetoder. Detta innebär att dess allmänna bestämmelser om miljöpåståenden kommer att fortsätta att gälla och konsumenter som drabbas av otillbörliga affärsmetoder kommer fortfarande att kunna lämna in klagomål till de behöriga myndigheterna och vända sig till nationella domstolar och EU-domstolar.

Genom förslaget uppmanas medlemsstaterna dessutom att vidta lämpliga åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att tillämpa kraven i förslaget. Genom underlättad tillgång till åtgärder såsom finansiellt stöd samt organisatoriskt och tekniskt stöd förväntas dessa företag uppmuntras att delta i den gröna omställningen.

- **Förväntade effekter av kraven på styrkande av påståenden**

Genom att förbjuda påståenden som inte uppfyller minimikriterierna kommer denna åtgärd att bidra till att **förbättra tillförlitligheten för den information** som tillhandahålls konsumenterna och därmed ha en **positiv inverkan på konsumenternas beslutsfattande**, vilket kommer att underlätta valet av produkter som erbjuder bättre miljöprestanda och därmed öka konsumenternas välbefinnande. Om vissa konsumenter köper produkter som verkligen kommer att vara bättre för miljön beräknas **effekten på miljön vara mycket positiv**.

När det gäller **effekter på företag** kommer påståenden som inte uppfyller dessa minimikriterier att behöva avlägsnas. Avlägsnandet av påståendena kommer att kräva justeringar av produktförpackningar, flygblad etc. men det kommer att vara en engångskostnad[55].

---

54 Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

55 För den mycket lilla andel av produkter som finns i lager precis före godkännandet av alternativet antas påståendena avlägsnas av försäljaren (till exempel genom att de täcks över med ett klistermärke). Detta kommer att innebära vissa kostnader under de första två åren av genomförandet av alternativet för den lilla andel produkter som finns i lager. Därefter antar vi att alla dessa produkter kommer att ha sålts.

Företagen kommer dessutom att behöva uppbära kostnaderna för styrkande av påståenden. Denna kostnad kommer i stor utsträckning att bero på den typ av miljöpåstående som företaget frivilligt önskar att göra och hur många produkter som omfattas av det. Påståenden som rör en produkts miljöeffekt under livscykeln (t.ex. minskade växthusgasutsläpp under livscykeln och längs värdekedjan) kommer att kräva betydligt större investeringar än påståenden som fokuserar på en specifik miljöaspekt (t.ex. återvunnet innehåll i förpackningen). Beroende på påståendets natur och komplexitet kan de relaterade kostnaderna för styrkande variera kraftigt. Kostnaderna för styrkande av ett enkelt påstående, t.ex. om de material som används i produktionen, uppskattas till exempel till 500 euro[56]. Om ett företag exempelvis beslutar att göra ett påstående om en av sina produkters miljöavtryck och väljer att utföra en studie med hjälp av metoden för produkters miljöavtryck skulle det kosta cirka 8 000 euro (detta belopp kan minska till 4 000 euro om regler för en produktkategoris miljöavtryck redan finns). Om det valda påståendet avser exempelvis själva organisationens avtryck kan tillämpningen av metoderna för organisationers miljöavtryck för att styrka påståendet uppgå till 54 000 euro (om det saknas sektorsspecifika regler)[57].

Det är dock fortfarande upp till företagen att inkludera eller inte inkludera miljöpåståenden i sina *frivilliga* kommersiella meddelanden. Detta betyder att **företag kan kontrollera sina kostnader** genom att fastställa det eventuella påståendets omfattning med beaktande av dess förväntade investeringsavkastning. Kort sagt utgör kostnaderna för styrkande en frivillig kostnad för företagen eftersom de ingår i marknadsföringsstrategin och det är därför svårt att göra trovärdiga uppskattningar av den övergripande kostnaden för unionsmarknaden.

När det gäller **genomförandekostnader och övriga kostnader** kommer de behöriga myndigheterna att behöva bedöma i vilken utsträckning det specifika påståendet uppfyller de kriterier som fastställs för detta alternativ, dvs. om det företag som gör påståendet har ett intyg om överensstämmelse som tillhandahållits av en ackrediterad kontrollör. Några av de konsumentskyddsmyndigheter som intervjuades uppgav att alternativet skulle kunna leda till besparingar eftersom det kommer att innebära att det behövs mindre resurser för att styrka deras bedömning av ”grönmålning”.

- **Förväntade effekter av kraven på framförande av påståenden**

Reglerna om framförandet förväntas leda till tydligare och mer transparenta påståenden och därmed **öka konsumenternas välfärd.** När det gäller kostnaderna för företag kommer de ytterligare kostnaderna för efterlevnaden av kraven om framförande att vara försumbara och till större delen vara integrerade i kostnaden för styrkande så fort bedömningen om strykande av påståendet är klar.

- **Förväntade effekter av kraven på märkningssystem**

Införandet av minimikriterier för alla miljömärkningar kommer att öka märkningarnas transparens och trovärdighet (och sakta ned eller till och med minska den nuvarande förekomsten av sådana märkningar) samt öka kvaliteten på konsumenternas beslutsfattande. Konsumenterna kommer att kunna känna sig säkra på att produkter som har en hållbarhetsmärkning uppfyller minimikraven om transparens och trovärdighet, vilket kommer

---

56 Intern uppskattning om ett specifikt påstående om en individuell påverkan (t.ex. procentandelen biobaserat [eller återvunnet] innehåll i en produkt) som omfattas av tydliga bevis, dvs. ett påstående som kan styrkas på grundval av tillgänglig information/tillgängliga dokument om de material som använts vid produktionen.

57 Interna uppskattningar som avser valideringen av ett påstående om hela organisationens miljöavtryck. Genomsnittliga värden baserat på en ytterligare riktad undersökning som gjordes av DG ENV med synpunkter från sju av de huvudsakliga konsulter som har bidragit till PEFCR/OEFSR-utvecklingen, som har dubbelkontrollerats mot andra källor i litteraturen.

att öka konsumenternas förtroende och förståelse för märkningarna. Dessa ytterligare krav om förvaltning av märkningssystemen förväntas minska antalet märkningar eftersom system som inte är stabila kommer att sållas bort. Det bör noteras att villkoren för att ansluta sig till ett system för miljömärkning för små och medelstora företag är proportionella när det gäller företagens storlek och omsättning.

Införandet av minimikriterier för bedömningen av hållbarhetsmärkningarnas riktighet, enligt vad som föreskrivs i alternativ 2.3.B, förväntas öka **konsumenternas välfärd**. När det gäller **effekterna på företagen** förväntas denna åtgärd bidra till lika villkor mellan produkter med märkningar eftersom alla kommer att vara tvungna att uppfylla samma minimikriterier. Det kommer också att bidra till lika villkor mellan organisationer som hanterar märkningar.

Denna åtgärd förväntas även bidra till att minska hindren för gränsöverskridande handel genom att undvika icke-harmoniserade nationella strategier i de berörda medlemsstaterna i och med att det finns flera märkningar/logotyper som inte är transparenta eller trovärdiga. Detta kommer att minska rättsosäkerheten och kostnaderna för företagen eftersom de kommer att vara tvungna att följa liknande regler på den inre marknaden.

Vissa **administrativa kostnader** förväntas för de enheter som hanterar och förvaltar märkningarna/logotyperna[58]. De kommer också att ha betydande **efterlevnadskostnader** till följd av genomförandet av de ändringar som krävs i deras interna processer, bland annat utförandet av tredjepartscertifiering för varje ansökan (om de inte gör det redan från början). De kostnader som uppstår för de enheter som hanterar och förvaltar märkningarna, enligt kvantifieringen i konsekvensbedömningen, kommer att överföras till de tillverkare och försäljare som ansöker om märkningen.

När det gäller **indirekta kostnader** förväntas kostnaderna för ansökan om märkningar öka. Å andra sidan kan den ökade harmoniseringen minska behovet av att ansöka om flera märkningar.

Genomförandekostnaderna för offentliga förvaltningar som beräknas i konsekvensbedömningen förväntas inte uppgå till betydande nivåer eftersom de minimikriterier som föreslås kräver att all relevant information ska tillhandahållas online och märkningarna kräver tredjepartsverifiering.

Ytterligare åtgärder för märkning, som utarbetas utöver konsekvensbedömningen, kommer att tillhandahålla ett starkt stöd för uppnåendet av målet att stoppa förekomsten av flera olika system för miljömärkningar runt om i EU och förbättra den inre marknadens funktion. Genom att sätta stopp för nya offentliga system kommer regionala och nationella myndigheter att hindras från att utarbeta märkningar och märkningssystem som kommer att behöva ses över eller överges kort efter införandet av en liknande märkning på EU-nivå. Perioden mellan antagandet av denna åtgärd och dess genomförande kommer att ge offentliga myndigheter tid för planering och för att förebygga sådana ytterligare kostnader. Utarbetandet av märkningar på EU-nivå för samma produktgrupper kommer också att säkerställa en mer effektiv resursanvändning än om de utarbetades på nationell nivå.

Det okontrollerade införandet av nya märkningssystem som utarbetas av privata aktörer kommer också att minska. Medlemsstaternas myndigheter kommer att behöva kontrollera utarbetandet av sådana system baserat på deras mervärde. Detta förväntas bidra till att minska antalet system. Det är svårt att uppskatta den **administrativa kostnaden för offentliga myndigheter** för utarbetande och genomförande av valideringsförfarandet eftersom det saknas tydlighet när det gäller det möjliga antalet ansökningar. Denna åtgärd förväntas

[58] Uppgifter om uppdelningen av administrativa kostnader i SWD(2022) 85 final, s. 200.

innebära en **administrativ kostnad för företag** vid inlämningen av den information som åtföljer deras begäran till medlemsstaternas myndigheter om att utarbeta ett privat märkningssystem. Denna administrativa kostnad har inte meddelats ännu och är relevant för principen ”en in och en ut” för att minska den administrativa bördan. Kostnaderna förväntas dock inte vara betydande eftersom antalet inlämningar förväntas vara relativt litet på grund av ett förhandsmeddelande om begränsningar av inrättandet av sådana system till följd av förseningen mellan det datum då detta förslag lämnas in och datumet för införlivande (som förväntas uppgå till fyra år).

Begränsningen av möjligheten för märkningar att innehålla en klassning eller poängbedömning på grundval av en aggregerad indikator för miljöpåverkan till enbart sådana som har utarbetats på EU-nivå syftar till att minska konsumenternas förvirring och missinformation samt förekomsten av flera olika märkningar. Det finns en risk för att sammanställningens särdrag skulle kunna användas för att späda ut de negativa effekterna av vissa parametrar hos en produkt med mer positiva effekter av andra parametrar och överföra vilseledande information till konsumenterna med avseende på produktens faktiska huvudsakliga effekter. Det är mycket viktigt att sätta stopp för potentiella system med samlad poängbedömning på regional och nationell nivå för att säkerställa harmonisering på den inre marknaden. Sådana märkningar grundar sig dessutom oftast på olika metoder för samma produktgrupp, vilket kan leda till att samma produkt får olika betyg beroende på systemet.

- **Förväntade effekter av förhandskontrollen**

Den förhandskontroll som utförs av oberoende ackrediterade organ kommer att underlätta och stödja **verkställandet av kraven i förslaget** utan att det innebär alltför stor press på de behöriga myndigheternas resurser. Intyget om överensstämmelse gör det möjligt för de lokala behöriga myndigheterna att enkelt kontrollera tillförlitligheten för ett påstående på marknaden. Klagomål om påståenden som omfattas av ett giltigt intyg om överensstämmelse skulle kunna hanteras snabbare, vilket skulle bidra till **kostnadsbesparingar för verkställandet** jämfört med det gamla systemet.

Företag som gör miljöpåståenden skulle **gynnas av certifieringsprocessen** för påståenden eftersom ett intyg om överensstämmelse som erkänns i hela EU skulle tillhandahålla rättssäkerhet och endast kräva ett intyg i EU, vilket skulle göra certifieringsförfarandet billigare och enklare för enheter som bedriver handel på den inre marknaden.

När det gäller **administrativa kostnader för företag** skulle de behöva lämna in en förhandsbegäran om ett intyg om överensstämmelse till en ”kontrollör” innan de gör ett miljöpåstående. Denna administrativa kostnad kommer att bero på omfattningen för varje frivilligt påstående och det förväntade antalet påståenden, vilket gör det svårt att uppskatta de övergripande kostnaderna för unionsmarknaden på ett trovärdigt sätt. Denna kostnad har därför inte meddelats ännu men är relevant för principen ”en in och en ut” för att minska den administrativ bördan.

- **Förväntade framsteg mot de relevanta målen för hållbar utveckling**

När det gäller mål 12 för hållbar utveckling om säkerställande av hållbara konsumtions- och produktionsmönster förväntas genomförandet av det rekommenderade alternativet i detta förslag och i förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen leda till fler köp av produkter som inte vilseleder konsumenter när det gäller deras miljöpåverkan. Initiativen förväntas ge konsumenterna ett bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder såsom grönmålning och icke transparenta frivilliga hållbarhetsmärkningar, som inte är kompatibla

med den gröna omställningen. Vad gäller mål 13 för hållbar utveckling förväntas initiativen leda till att det sparas in 5–7 MtCO2e under en period på 15 år[59].

3.3 Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

Förslaget är ett nytt initiativ som syftar till att komplettera de allmänna konsumenträttsdirektiven och specifikt, som *lex specialis*, förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen. Förslaget syftar direkt till att minska regleringsbördan genom att stärka den inre marknadens funktion för gröna produkter och företag samt genom att fastställa minimikriterier för miljöpåståenden. Det kommer att minska risken för rättslig fragmentering av den inre marknaden och öka rättssäkerheten. Detta förväntas i sin tur leda till kostnadsbesparingar för företag som vill göra sådana påståenden och för behöriga myndigheter som ansvarar för verkställandet av konsumenträtten. I förslaget förskrivs dessutom en översynsklausul sex år efter ikraftträdandet för att bedöma om direktivet har uppnått sina mål, och huruvida det behövs ytterligare harmonisering när det gäller styrkande och framförande av miljöpåståenden för att uppnå dessa mål på ett mer effektivt sätt. Förslaget avser miljöpåståenden som görs både i fysiska och digitala miljöer och betraktas därmed som digitalt redo.

3.4 Grundläggande rättigheter

Förslaget överensstämmer med artikel 38 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken unionen ska säkerställa en hög konsumentskyddsnivå. Detta kommer att säkerställas genom säkerställande av miljöpåståendenas tillförlitlighet, jämförbarhet och verifierbarhet och genom hantering av grönmålning och användningen av otillförlitliga och icke transparenta miljöpåståenden och miljömärkningar. Förslaget kommer också att stärka rätten till en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet, i enlighet med artikel 37 i stadgan. Genom att bekämpa grönmålning kommer förslaget dessutom att säkerställa lika villkor för företag när de marknadsför sig som gröna och därmed garantera näringsfrihet i enlighet med unionslagstiftningen samt nationell lagstiftning och praxis.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Initiativet innefattar en budget på totalt cirka 25 miljoner euro fram till 2027 (dvs. inom ramen för den nuvarande fleråriga budgetramen).

Enligt vad som framgår i finansieringsöversikten för rättsakten föreskrivs det i detta initiativ mänskliga resurser och administrativa utgifter för att genomföra direktivet och utarbeta delegerade akter och genomförandeakter.
Det föreskrivs också anslag som kommer att finansieras fullt ut genom omfördelning inom ramen för ramanslaget för Lifeprogrammet. Enligt vad som framgår i tabellerna i avsnitt 3 i finansieringsöversikten för rättsakten omfattar detta belopp förvärv av dataset om miljöavtryck och andra erfordrade dataset för att stödja företag, i synnerhet små och medelstora företag, med efterlevnaden av förslaget om miljöpåståenden. Offentlig tillgång till denna information för små och medelstora företag, större företag, offentliga byråer och alla berörda parter kommer att hjälpa dem att minska kostnaderna för utarbetande och stärkande av sina egna metoder och eventuellt hjälpa till att minska kostnaderna för användare av de metoder som har tagits fram. Tillgången till dataset för miljöavtryck kommer också att stödja genomförandet av annan EU-politik för miljömässig hållbarhet och hjälpa konsumenter att göra rätt val, såsom förslaget om förordningen om ekodesign för hållbara produkter. Genom

[59] SWD(2022) 85 final.

förordningen om ekodesign för hållbara produkter införs möjligheten att fastställa obligatoriska informationskrav, som också kan kopplas till märkningskraven, och den kommer att leda till bättre informationsflöden genom digitala produktpass. Dataseten om miljöavtryck kommer att stödja beräkningen och fastställandet av informations- och prestationskrav i delegerade akter med koppling till förordningen om ekodesign för hållbara produkter, t.ex. avseende koldioxid och miljöavtryck, på grundval av en harmoniserad uppsättning sekundärdata av god kvalitet. Tillsammans kommer dessa data och evidensbaserad politik att leda till mer välinformerade konsumenter som kan lita på den miljöinformation som företagen tillhandahåller.

5. ÖVRIGA INSLAG – GENOMFÖRANDEPLANER SAMT ÅTGÄRDER FÖR ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTERING

Kommissionen kommer att överlämna en rapport med en bedömning av uppnåendet av målen för detta direktiv till Europaparlamentet och rådet senast sex år efter antagandet. Medlemsstaterna ska regelbundet övervaka tillämpningen av detta direktiv på grundval av en översikt över miljöpåståenden som har anmälts till tillsynsmyndigheterna. Medlemsstaterna ska lämna in denna information till kommissionen varje år. Europeiska miljöbyrån ska offentliggöra en halvårsrapport med sin bedömning av utvecklingen för miljöpåståenden och märkningssystemen i varje medlemsstat.

6. INGÅENDE REDOGÖRELSE FÖR DE SPECIFIKA BESTÄMMELSERNA I FÖRSLAGET

6.1 Förslagets tillämpningsområde

Tillämpningsområdet fastställs i artikel 1. Förslaget fastställer minimikrav för styrkande och framförande av frivilliga miljöpåståenden och miljömärkningar inom ramen för affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter utan att det påverkar tillämpningen av annan unionslagstiftning som fastställer villkor för miljöpåståenden med avseende på vissa produkter eller sektorer (enligt vad som beskrivs i avsnitt 1.2).

6.2 Krav på styrkande av miljöpåståenden

Artikel 3 fokuserar på element som inte har integrerats i konsumentskyddslagstiftningen, i synnerhet när det gäller styrkande av miljöpåståenden, och innehåller i vissa fall ytterligare förtydliganden. Förslaget kräver att styrkande av uttryckliga miljöpåståenden ska grunda sig på en bedömning som uppfyller de utvalda minimikriterierna för att hindra påståenden från att vara vilseledande, närmare bestämt att den underliggande bedömningen ska

– grunda sig på erkända vetenskapliga bevis och den senaste tekniska kunskapen,

– visa betydelsen av påverkan, aspekter och prestanda utifrån ett livscykelperspektiv,

– beakta alla väsentliga aspekter och effekter för att bedöma prestandan,

– visa huruvida påståendet är korrekt för hela produkten eller endast delar av den (för hela livscykeln eller endast för vissa faser, för hela näringsidkarens verksamhet eller endast en del av den),

– visa att påståendet inte överensstämmer med de lagstadgade kraven,

– tillhandahålla information om huruvida produkten uppvisar ett bättre miljömässigt resultat än vad som är vanligt förekommande,

– fastställa om ett positivt resultat innebär att en annan effekt försämras väsentligt,

– kräva att kompensation av växthusgaser rapporteras på ett transparent sätt,

– innehålla korrekt primär eller sekundär information.

Mikroföretag (med färre än tio anställda och med en årsomsättning på högst 2 miljoner euro[60]) undantas från kraven i denna artikel, såvida de inte önskar erhålla ett intyg om överensstämmelse för miljöpåståendet, vilket innebär att de måste uppfylla dessa krav.

Artikel 4 fastställer dessutom ytterligare krav för jämförande påståenden (dvs. påståenden där det hävdas eller antyds att en produkt eller näringsidkare har mer eller mindre miljöpåverkan eller uppvisar bättre eller sämre resultat när det gäller miljöaspekter än andra produkter eller näringsidkare). Dessa krav är följande:

- Användning av likvärdig information för bedömningen av miljöeffekterna, miljöaspekterna eller miljöprestandan för de produkter som jämförs.
- Användning av data som genereras eller hämtas på ett likvärdigt sätt för produkter eller näringsidkare som omfattas av jämförelser.
- Att inkluderingen av stadierna längs med värdekedjan är likvärdig de produkter och näringsidkare som jämförs samtidigt som det säkerställs att de stadier som är mest väsentliga beaktas för de produkter och näringsidkare som jämförs.
- Att inkluderingen av miljöeffekter, miljöaspekter eller miljöprestanda är likvärdig för de produkter och näringsidkare som jämförs och säkerställer att de som är mest väsentliga beaktas för alla de produkter och näringsidkare som jämförs.
- Att antaganden som används för jämförelsen fastställs på ett konsekvent sätt för de produkter och näringsidkare som jämförs.
- För jämförande påståenden om förbättrade effekter (jämfört med tidigare versioner av produkten), inkludering av en förklaring av förbättringens effekt på andra aspekter och effekter med angivelse av basåret.

Olika typer av påståenden kommer att kräva olika nivåer av styrkande. Förslaget föreskriver inte en gemensam metod och kräver inte att en fullständig livscykelanalys ska genomföras för varje typ av påstående. Den bedömning som används för att styrka uttryckliga miljöpåståenden behöver ta hänsyn till produktens livscykel eller näringsidkarens övergripande verksamhet för att fastställa de relevanta effekter som omfattas av påståendet, och för att se till att näringsidkaren kan undvika att relevanta aspekter utelämnas. Detta krävs också för att kontrollera om de fördelar som hävdas innebär att effekter överförs till andra faser i livscykeln eller en betydande ökning av andra miljöeffekter.

För att bedömningen ska betraktas som robust bör den inkludera företagsspecifika primärdata för relevanta aspekter som bidrar väsentligt till miljöprestandan för den produkt eller näringsidkare som påståendet avser. Konsumentskyddsmyndigheter i vissa länder har börjat ifrågasätta produktspecifika miljöpåståenden om inga primärdata har använts i styrkandet. Det bör finnas en god balans mellan säkerställandet av relevant och robust information för styrkande av påståenden och de insatser som krävs för att samla in primärinformation med hänsyn till tillgången till sådan information. Kravet på att inkludera primärinformation bör ta hänsyn till hur stort inflytande den näringsidkare som gör påståendet har över respektive process och om det finns primärinformation tillgänglig. Kravet bör också ta hänsyn till om processerna drivs av den näringsidkare som gör påståendet och, om så inte är fallet, om näringsidkaren har tillgång till primärinformation om processerna. Om processen inte drivs av den näringsidkare som gör påståendet och om det inte finns någon primärinformation bör det

[60] EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

dessutom vara tillåtet att använda sekundärinformation, även för processer som bidrar väsentligt till produktens eller näringsidkarens miljöprestanda. Både primärdata och sekundärdata, dvs. genomsnittsdata, bör under alla omständigheter uppvisa en hög nivå av kvalitet och noggrannhet.

Det anses lämpligt att hantera klimatrelaterade påståenden som grundar sig på kompensation på ett mer transparent sätt. För klimatrelaterade påståenden kräver förslaget därför att all *kompensation* av växthusgasutsläpp som näringsidkaren tillämpar ska rapporteras separat från växthusgasutsläpp som ytterligare miljöinformation, vilket också är den strategi som tillämpas i metoderna för produkters/organisationers miljöavtryck. Denna information bör även ange huruvida dessa typer av kompensation avser utsläppsminskningar eller utsläppsupptag samt säkerställa att de typer av kompensation som den grundar sig på har hög integritet och redovisas korrekt så att de på ett samstämmigt och transparent sätt avspeglar påståendets påverkan på klimatet.

Mikroföretag undantas från kraven i denna artikel, såvida de inte önskar erhålla ett intyg om överensstämmelse för miljöpåståendet, vilket innebär att de måste uppfylla dessa krav.

Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera kraven om styrkande för vissa typer av påståenden. Dessa delegerade akter bör i princip följa resultatet av övervakningen av miljöpåståendenas utveckling på marknaden för att göra det möjligt att prioritera påståenden som har en tendens att vilseleda konsumenter. Kommissionen kan dock behöva agera tidigare när det gäller vissa typer av påståenden.

6.3 Krav på framförande av miljöpåståenden

Bestämmelserna i artikel 5 är en åtgärd mot problemet med bristen på tillförlitlig information om produkters miljöegenskaper[61] för de näringsidkare som gör miljöpåståenden. Dessa krav stöder även målet att säkerställa att miljöpåståenden avser produkter eller näringsidkare som erbjuder miljövinster jämfört med allmän praxis.

Förslaget fastställer i synnerhet att alla påståenden som framförs

- endast ska omfatta miljöeffekter, miljöaspekter eller miljöprestanda som bedöms i enlighet med kraven på styrkande som fastställs i detta förslag och som har konstaterats vara betydande för respektive produkt eller näringsidkare,
- ska inkludera information om hur konsumenterna på ett lämpligt sätt kan använda produkten för att minska miljöeffekterna, om relevant för påståendet,
- ska åtföljas av information om styrkandet (inbegripet information om produkten eller näringsidkarens verksamhet, de aspekter, de effekter eller den prestanda som omfattas av påståendet, andra erkända internationella standarder, om relevant, underliggande studier och beräkningar, hur man uppnår de förbättringar som omfattas av påståendet, intyget om överensstämmelse och kontrollörens koordinater).

Mikroföretag undantas från kraven i denna artikel med avseende på tillhandahållande av information om styrkande, såvida de inte önskar erhålla ett intyg om överensstämmelse för miljöpåståendet, vilket innebär att de måste uppfylla dessa krav.

[61] SWD(2022) 85 final, s. 50: ”När det gäller delproblem 1.1 (bristen på tillförlitlig information om produkters miljöegenskaper vid försäljningsplatsen) har alla alternativ förkastats i ett tidigt skede eftersom det inte kunde bevisas att de hade något mervärde och de åtgärder som har vidtagits inom ramen för initiativet för miljöpåståenden och initiativet för hållbara produkter förväntas minska detta delproblem väsentligt.”

Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera kraven om framförande av vissa typer av påståenden om det är nödvändigt för att komplettera de kompletterande bestämmelserna om styrkande som antas i artikel 3. I artikel 6 fastställs dessutom att jämförbara påståenden om förbättringar av en produkts miljöpåverkan jämfört med en annan produkt från samma näringsidkare, eller som näringsidkaren inte längre saluför till kunder, ska grunda sig på bevis för att förbättringen är betydande och har uppnåtts under de senaste fem åren.

6.4 Bestämmelser om miljömärkningar och miljömärkningssystem

Dessa krav bör betraktas som ett komplement till kraven om uppvisande av en hållbarhetsmärkning som anges i förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen och kommissionens vägledning om tolkning och tillämpning av direktivet om otillbörliga affärsmetoder[62.]

Utöver kraven om styrkande och framförande som gäller för alla typer av påståenden bygger detta förslag på kraven i förslaget om mer konsumentmakt[63] som förbjuder märkningar som grundar sig på egencertifiering[64] och det föreskriver dessutom ytterligare skyddsåtgärder för att förbättra kvaliteten på systemen för miljömärkning genom att kräva följande krav på transparens och trovärdighet (enligt alternativet i konsekvensbedömningen).

Artikel 7 säkerställer att märkningarna uppfyller de krav som redan har fastställts i tidigare artiklar och innebär att märkningarna ska kontrolleras i enlighet med artikel 11.

Det faktum att det finns flera olika miljömärkningar och att detta orsakar förvirring bland konsumenterna, marknadsfragmentering och ökad börda på grund av efterlevnaden av kraven i olika medlemsstater innebär att det krävs ambitiösa åtgärder som gynnar både konsumenter och företag. I samband med beslutsfattandet ansågs det därför vara lämpligt att förslaget om miljöpåståenden skulle innehålla ytterligare bestämmelser för att rikta in sig på det faktum att det förekommer flera olika märkningar, utöver de som bedöms i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag och förslaget om mer konsumentmakt i den gröna omställningen, i synnerhet förbudet mot märkningar med betyg eller klassningar som baseras på en aggregerad indikator för samlad miljöpåverkan, såvida de inte har upprättats på EU-nivå.

Artikel 8 innehåller krav på system för miljömärkning. Dessa krav är relativt lika de styrningskriterier som ingår i ett antal välkända och väl ansedda offentliga och privata system för hållbarhetsmärkning och innefattar följande:

- Krav på transparens och tillgång till information om ägande, beslutsfattare och mål.
- De kriterier som ligger till grund för tilldelningen av märkningar utarbetas av experter och granskas av berörda parter.
- Det finns en klagomåls- och tvistlösningsmekanism.
- Förfaranden för hantering av bristande efterlevnad och möjligheten att återkalla eller tillfälligt upphäva en märkning vid ihållande och uppenbar bristande efterlevnad.

---

62 Kommissionens tillkännagivande – *Vägledning om tolkningen och tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden* (EUT C 526, 29.12.2021, s. 1).

63 COM(2022) 143 final, bilaga till förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller mer konsumentmakt i den gröna omställningen genom bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder och bättre information.

64 dvs. inte baserat på ett certifieringssystem eller inte inrättat av offentliga myndigheter.

Av samma skäl som anges ovan om det faktum att det finns flera olika miljömärkningar och den förvirring som detta skapar bland konsumenterna införs genom artikel 8 även ytterligare bestämmelser för att rikta in sig på detta faktum, i synnerhet följande:

- Förbud mot nya nationella eller regionala offentligägda system.
- Ett valideringsförfarande för nya system som inrättas av privata aktörer från EU och tredjeländer som bör bedömas av nationella myndigheter och valideras endast om de uppvisar mervärde när det gäller deras miljöambitioner, inkludering av miljöpåverkan, produktkategorigrupp eller sektor och deras förmåga att stödja små och medelstora företags gröna omställning jämfört med de befintliga unionssystemen eller nationella eller regionala systemen.

Nya offentliga system från tredjeländer som önskar bedriva verksamhet på unionsmarknaden måste uppfylla kraven i detta förslag och ska omfattas av ett förhandsmeddelande och godkännas av kommissionen för att säkerställa att de tillför mervärde med avseende på miljöambitioner, inkludering av miljöpåverkan, produktgrupper eller sektorer.

I artikel 9 fastställs kraven för näringsidkarnas granskning av miljöpåståenden.

6.5 Förhandskontroll av miljöpåståenden och miljömärkningssystem

I artikel 10 anges hur styrkandet och framförandet av miljöpåståenden och miljömärkningar kommer att behöva granskas och certifieras av tredje part för att uppfylla kraven i direktivet innan påståendet används inom kommersiell kommunikation. Ett officiellt ackrediterat organ (*kontrollören*) kommer att utföra förhandskontroller av påståenden som lämnas in av de företag som önskar använda dem. Denna åtgärd kommer att säkerställa att varje påstående som konsumenterna exponeras för har konstaterats vara tillförlitliga och trovärdiga. Förslaget fastställer även detaljerade krav som ”kontrollörer” ska uppfylla för att ackrediteras av medlemsstaterna.

Så fort ”kontrollören” har utfört kontrollen av det inlämnade påståendet kommer den att besluta om ett *intyg om överensstämmelse* ska utfärdas eller inte. Intyget kommer att erkännas i hela EU och delas mellan medlemsstaterna via informationssystemet för den inre marknaden[65] samt göra det möjligt för företagen att använda påståendet i kommersiell kommunikation till konsumenter på hela den inre marknaden. Intyg om överensstämmelse för påståenden kommer att försäkra företag om att deras certifierade påstående inte kommer att ifrågasättas av behöriga myndigheter i andra medlemsstater. Detta förfarande kommer också att gälla för kontroll av märkningssystem när det gäller deras efterlevnad av bestämmelserna om styrning. Kommissionen kommer att ges befogenhet att anta en genomförandeakt om formatet för intyget om överensstämmelse för påståenden.

I artikel 11 föreskrivs att ”kontrollören” ska vara ett officiellt ackrediterat[66] oberoende organ som inte omfattas av några intressekonflikter för att säkerställa ett oberoende omdöme och högsta möjliga professionella integritet. De måste ha den expertis, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra kontrollerna samt tillräckligt med lämplig personal som ska iaktta tystnadsplikt.

---

65 Inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

66 I linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

6.6 Små och medelstora företag

Med tanke på de program som små och medelstora företag kan dra fördel av säkerställer artikel 12 att sådana initiativ tas i beaktande och att lämpliga åtgärder vidtas för att hjälpa dem, inbegripet finansiellt stöd, tillgång till finansiering, specialiserad utbildning av ledningen och personalen samt organisatoriskt och tekniskt stöd.

6.7 Verkställande av bestämmelser

I artikel 13 föreskrivs att varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för verkställandet av bestämmelserna i förslaget. Eftersom konsumentskyddsmekanismerna skiljer sig åt mellan medlemsstaterna är det lämpligare att låta dem utse den mest effektiva behöriga myndigheten och låta den utföra verkställandet, inbegripet inspektioner, sanktioner och juridisk verksamhet. På så sätt ger förslaget medlemsstaterna möjlighet att välja de befintliga mekanismerna inom ramen för konsumentskyddslagstiftningen.

Om mer än en behörig myndighet utses på deras territorium kommer medlemsstaterna att behöva förtydliga deras respektive uppgifter och inrätta lämpliga kommunikations- och samordningsmekanismer för att säkerställa effektivitet.

I artikel 14 avgränsas de behöriga myndigheternas befogenheter till att undersöka och verkställa kraven. De inkluderar befogenheten att få tillgång till relevant information om en överträdelse, kräva tillgång till relevant information för att fastställa om det har skett en överträdelse, inleda utredningar eller förfaranden, kräva att näringsidkare vidtar korrigerande åtgärder och vidtar åtgärder för att sätta stopp för överträdelsen, vidta förbudsföreläggande om lämpligt och ålägga sanktioner.

I artikel 15 föreskrivs att de behöriga myndigheterna även ges ansvar för övervakningen av efterlevnaden av förslaget på den inre marknaden. De förväntas utföra regelbundna kontroller av påståenden och märkningssystem (på grundval av offentligt tillgängliga rapporter) samt utvärdera påståenden och märkningssystem som utgör en risk för överträdelse. I artikel 16 beskrivs mekanismen för klagomålshantering och kraven för tillgång till rättslig prövning.

När det gäller hanteringen av överträdelser fastställs i artikel 17 en rad skyldigheter som medlemsstaterna ska respektera när de fastställer sina sanktionssystem. Sanktionen ska bero på överträdelsens art, allvar, omfattning och varaktighet, dess karaktär (dvs. avsiktlig eller vårdslös), den ansvariga partens finansiella ställning, de ekonomiska fördelar som erhållits till följd av överträdelsen samt eventuella tidigare överträdelser eller andra försvårande faktorer. De sanktioner som redan ålagts i andra medlemsstater för samma överträdelse ska också beaktas.

I artikel 18 fastställs utövandet av delegeringen. Kommittéförfarandet fastställs i artikel 19.

I artikel 20 anges de övervakningskrav som ska grundas på en översikt över felaktiga miljöpåståenden och miljömärkningar som tillhandahålls av medlemsstaterna. Europeiska miljöbyrån ska offentliggöra en halvårsrapport med en bedömning av utvecklingen för miljöpåståenden i varje medlemsstat och unionen som helhet. I bestämmelserna föreskrivs också en utvärdering av direktivet.

2023/0085 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om styrkande och framförande av uttryckliga miljöpåståenden (direktivet om miljöpåståenden)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[1],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Att hävda att man är ”grön” och hållbar har blivit en konkurrensfaktor och registreringen av gröna produkter ökar snabbare än för standardprodukter. Om varor och tjänster som tillhandahålls och köps på den inre marknaden inte är så miljövänliga som de framställs skulle det kunna vilseleda konsumenterna, försvåra den gröna omställningen och förhindra minskningen av negativ miljöpåverkan. De gröna marknadernas potential har ännu inte förverkligats fullt ut. Olika krav i nationell lagstiftning eller inom privata initiativ som reglerar miljöpåståenden skapar bördor för företag när de bedriver gränsöverskridande handel eftersom de måste efterleva olika krav i varje medlemsstat. Detta påverkar deras möjlighet att bedriva verksamhet på och dra fördel av den inre marknaden. Samtidigt har marknadsaktörer svårt att identifiera tillförlitliga miljöpåståenden och fatta optimala inköpsbeslut på den inre marknaden. Eftersom det finns många olika märkningar och beräkningsmetoder på marknaden är det svårt för konsumenter, företag, investerare och berörda parter att avgöra om påståendena är tillförlitliga.

(2) Om miljöpåståenden inte är tillförlitliga, jämförbara och verifierbara kan konsumenter och andra marknadsaktörer inte använda sina köpbeslut fullt ut för att belöna bättre miljöprestanda. På samma sätt hindrar bristen på tillförlitlig, jämförbar och verifierbar information incitament för att optimera miljöprestandan, vilket i vanliga fall även skulle gå hand i hand med effektivitetsvinster och kostnadsbesparingar för företag längs med värdekedjan. Dessa konsekvenser förvärras av att det saknas en gemensam referens för hela den inre marknaden och den förvirring som detta skapar.

(3) För användare av miljöinformation (konsumenter, företag, investerare, offentliga förvaltningar och icke-statliga organisationer) som ingår i miljöpåståendena leder

[1] EUT C , , s. .

bristen på tillförlitlighet, jämförbarhet och verifierbarhet till en fråga om förtroende för miljöinformation och förvirring när det gäller tolkningen av heterogena motstridiga budskap. Detta skadar konsumenterna och andra marknadsaktörer eftersom de kan komma att välja en produkt eller affärstransaktion framför andra alternativ på grundval av vilseledande information.

(4) Regleringen av miljöpåståenden måste därför harmoniseras ytterligare. En sådan harmonisering kommer att stärka marknaden för mer hållbara produkter och näringsidkare genom att undvika marknadsfragmentering till följd av olika nationella strategier. Den kommer också att fastställa ett riktmärke som kan leda den globala omställningen mot en rättvis, klimatneutral, resurseffektiv och cirkulär ekonomi[2].

(5) Detaljerade unionsbestämmelser om styrkande av uttryckliga miljöpåståenden, som gäller för företag som är verksamma på unionsmarknaden vid kommunikation mellan företag och konsument, kommer att bidra till den gröna omställningen till en cirkulär, klimatneutral och ren unionsekonomi genom att ge konsumenterna möjlighet att fatta välgrundade köpbeslut samt hjälpa till att skapa lika villkor för marknadsaktörer som gör sådana påståenden.

(6) Ett regelverk för miljöpåståenden är en av de åtgärder som kommissionen föreslår för att genomföra den europeiska gröna given[3] som erkänner att tillförlitlig, jämförbar och verifierbar information är viktig för att ge köpare möjlighet att fatta mer hållbara beslut och minskar risken för ”grönmålning” samt inkluderar ett åtagande om att öka regleringsinsatser och andra åtgärder för att hantera felaktiga miljöpåståenden. Tillsammans med andra tillämpliga unionsregelverk, däribland förslaget om ett direktiv om mer konsumentmakt i den gröna omställningen[4] och om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG[5] som detta förslag syftar till att komplettera, fastställer de ett tydligt system för miljöpåståenden, inbegripet miljömärkningar.

(7) Detta direktiv är en del av en uppsättning samordnade initiativ för att inrätta en stark och samstämmig produktpolitisk ram som kommer att göra miljömässigt hållbara produkter och affärsmodeller till norm och inte ett undantag samt för att ändra konsumtionsmönstren så att inget avfall produceras från första början. Direktivet kompletteras bland annat genom ingrepp i produkternas cirkulära design, främjande av nya affärsmodeller och fastställande av minimikrav för att förhindra att miljömässigt

---

2 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa*, COM(2020) 98 final.

3 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

4 Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller mer konsumentmakt i den gröna omställningen genom bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder och bättre information, COM(2022) 143 final.

5 Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

skadliga produkter släpps ut på EU-marknaden genom förslaget om en förordning om ekodesign för hållbara produkter[6].

(8) Det specifika behovet av individuella ekonomiska sektorer bör erkännas och detta direktiv bör därför gälla för frivilliga uttryckliga miljöpåståenden och system för miljömärkning som inte regleras av någon annan unionsakt när det gäller styrkandet, framförandet eller verifieringen av dem. Detta direktiv bör därför inte gälla för uttryckliga miljöpåståenden som omfattas av specifika bestämmelser i unionslagstiftningen, däribland om metodologiska ramar, regler om bedömning eller redovisning med avseende på mätning eller beräkning av produkters eller näringsidkares miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda eller tillhandahållande av obligatorisk eller icke obligatorisk information till konsumenter om produkters eller näringsidkares miljöprestanda eller hållbarhetsinformation som innefattar meddelanden eller framställningar som kan vara antingen obligatoriska eller frivilliga enligt unionsbestämmelserna.

(9) Det ekologiska jordbruket och den ekologiska produktionen behöver utvecklas ytterligare inom ramen för den europeiska gröna given, från jord till bord-strategin och strategin för biologisk mångfald samt i enlighet med målet att 25 % av EU:s jordbruksmark ska användas för ekologiskt jordbruk senast 2030 och en betydande ökning av ekologiskt vattenbruk samt handlingsplanen för utveckling av ekologisk produktion (COM(2021) 141). När det gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848[7] bör detta direktiv inte gälla för miljöpåståenden om ekologiskt certifierade produkter som styrkts på grundval av den förordningen med avseende på till exempel användning av bekämpningsmedel, gödselmedel och antimikrobiella medel eller positiva effekter av ekologiskt jordbruk på biologisk mångfald, mark eller vatten[8]. Det har också en positiv inverkan på den biologiska mångfalden, skapar arbetstillfällen och lockar unga jordbrukare. Även konsumenterna värdesätter det ekologiska jordbruket. I enlighet med förordning (EU) 2018/848 ska termerna ”bio” och ”eko” samt härledningar av dessa, oavsett om de används enskilt eller i kombination, endast användas i unionen för produkter, ingredienser eller foderråvaror som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning om de har producerats i enlighet med förordning (EU) 2018/848. För att bomull ska kunna kallas för ”eko” måste det exempelvis ha certifierats som ekologiskt eftersom det omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/848. Om ett diskmedel däremot kallas för ”eko” omfattas det inte av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/848 utan regleras i stället av bestämmelserna i direktiv 2005/29/EG.

(10) Detta direktiv ska dessutom inte gälla för hållbarhetsinformation som innefattar meddelanden eller framställningar som kan vara antingen obligatoriska eller frivilliga enligt unionsbestämmelserna eller nationella bestämmelser om finansiella tjänster, exempelvis bestämmelser om banksektorn, kredit, försäkring och återförsäkring, tjänstepensioner eller privata pensioner, värdepapper, investeringsfonder, investeringsbolag, betalningar, portföljförvaltning och investeringsrådgivning,

---

6 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter och om upphävande av direktiv 2009/125/EG, COM(2022) 132 final.

7 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1).

8 https://agriculture.ec.europa.eu/system/files/2023-01/agri-market-brief-20-organic-farming-eu_en_1.pdf.

inbegripet de tjänster som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU[9], samt clearing- och avvecklingstjänster och rådgivnings- och förmedlingstjänster och andra till finansiella tjänster relaterade tjänster, inbegripet standarder eller certifieringssystem som rör sådana finansiella tjänster.

(11) Detta direktiv bör inte heller gälla för miljöinformation som lämnas av företag som tillämpar europeiska standarder för hållbarhetsrapportering på frivillig eller obligatorisk basis i enlighet med direktiv 2013/34/EU[10] och hållbarhetsinformation som lämnas på frivillig basis av företag som anges i artiklarna 3.1, 3.2 eller 3.3 i detta direktiv om informationen rapporteras i enlighet med de standarder som avses i artiklarna 29b eller 29c i direktiv 2013/34/EU eller i enlighet med andra internationella, europeiska eller nationella standarder eller riktlinjer för hållbarhetsrapportering.

(12) Erbjudanden om att köpa varor eller erhålla tjänster under förutsättning att de miljökriterier som fastställs av säljaren eller tjänsteleverantören uppfylls eller erbjudanden där konsumenterna får mer fördelaktiga avtalsvillkor eller priser om de uppfyller sådana kriterier, till exempel så kallade gröna lån, grön hemförsäkring eller finansiella tjänsteprodukter med liknande belöningar för miljöinsatser eller miljövänligt beteende, bör inte omfattas av bestämmelserna i detta direktiv.

(13) Om det i framtida unionslagstiftning fastställs bestämmelser om miljöpåståenden, miljömärkningar eller bedömningen eller framförandet av miljöeffekter, miljöaspekter eller miljöprestanda för vissa produkter eller näringsidkare inom specifika sektorer, till exempel *Count Emissions EU* som har tillkännagivits, det kommande förslaget från kommissionen om en rättslig ram för hållbara livsmedelssystem, förordningen om ekodesign för hållbara produkter[11] eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011[12], bör dessa regler tillämpas på de uttryckliga miljöpåståendena i fråga i stället för de bestämmelser som fastställs i detta direktiv.

(14) Förslaget om ett direktiv om mer konsumentmakt i den gröna omställningen och om ändring av direktiv 2005/29/EG fastställer en rad specifika krav om miljöpåståenden och förbjuder allmänna miljöpåståenden som inte grundar sig på erkänd utmärkt miljöprestanda som är relevant för påståendet. Exempel på sådana allmänna miljöpåståenden är ”miljövänlig”, ”eko”, ”grön”, ”naturvänlig”, ”ekologisk” och ”miljömässigt korrekt”. Detta direktiv bör komplettera de krav som fastställs i förslaget genom att hantera specifika aspekter och krav när det gäller uttryckliga miljöpåståenden med avseende på styrkandet, framförandet och kontrollen av dem. Kraven i detta direktiv bör gälla för specifika aspekter av uttryckliga miljöpåståenden

---

9 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

10 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

11 COM(2022) 132 final.

12 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG (EUT L 272, 18.10.2011, s. 1).

och kommer att ha företräde framför kraven i direktiv 2005/29/EG om dessa aspekter vid tvister, i enlighet med artikel 3.4 i det direktivet.

(15) För att säkerställa att konsumenterna ges tillförlitlig, jämförbar och verifierbar information som ger dem möjlighet att fatta mer miljömässigt hållbara beslut och för att minska risken för grönmålning behövs det krav på styrkande av uttryckliga miljöpåståenden. Styrkandet bör beakta internationellt erkända vetenskapliga tillvägagångssätt för att identifiera och mäta produkters eller näringsidkares miljöpåverkan, miljöaspekter och miljöprestanda och det bör leda till att konsumenterna får tillförlitlig, transparent, jämförbar och verifierbar information.

(16) Den bedömning som görs för att styrka uttryckliga miljöpåståenden behöver ta hänsyn till produktens livscykel eller näringsidkarens övergripande verksamhet och bör inte utelämna några relevanta miljöaspekter eller miljöeffekter. De fördelar som man uttrycker bör inte leda till att negativa effekter på ett omotiverat sätt överförs till andra stadier av en produkts livscykel eller en näringsidkare eller till att andra negativa miljöeffekter skapas eller ökar.

(17) Den bedömning som styrker det uttryckliga miljöpåståenden bör göra det möjligt att identifiera de miljöeffekter och miljöaspekter av produkten eller näringsidkaren som tillsammans bidrar i hög utsträckning till produktens eller näringsidkarens övergripande miljöprestanda (”relevanta miljöeffekter” och ”relevanta miljöaspekter”). Indikationer på att miljöeffekterna och miljöaspekterna är relevanta kan härröra från bedömningar som tar hänsyn till livscykeln, inbegripet från studier som grundar sig på metoder för miljöavtryck, förutsatt att de är kompletta när det gäller de effekter som är relevanta för produktkategorin och inte utelämnar några viktiga miljöeffekter. I kommissionens rekommendation om användningen av metoder för produkters miljöavtryck[13] bör exempelvis de mest relevanta påverkanskategorierna tillsammans bidra till minst 80 % av totalpoängen. Dessa indikatorer för miljöeffekternas eller miljöaspekternas relevans kan också härröra från kriterierna för olika miljömärkningar av typ I, som till exempel EU-miljömärket, eller unionens kriterier för grön offentlig upphandling, kraven i taxonomiförordningen[14], produktspecifika regler som antagits inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning …./…. om upprättande av en ram för fastställande av krav på ekodesign för hållbara produkter[15] eller andra relevanta unionsbestämmelser.

(18) I linje med direktiv 2005/29/EG, enligt ändring genom förslaget om ett direktiv om mer konsumentmakt i den gröna omställningen, bör näringsidkare inte lägga fram lagstadgade krav på produkter inom en viss produktkategori som utmärkande för näringsidkarens erbjudande eller marknadsföra fördelar för konsumenterna som anses utgöra etablerad praxis på den relevanta marknaden. Den information som används för att styrka uttryckliga miljöpåståenden bör därför göra det möjligt att fastställa produktens eller näringsidkarens miljöprestanda i jämförelse med etablerad praxis för produkter i respektive produktgrupp, till exempel livsmedel, eller respektive sektor. Detta är nödvändigt för att underbygga bedömningen av huruvida uttryckliga

---

13 Kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279 av den 15 december 2021 om användningen av metoder för produkters miljöavtryck för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 471, 30.12.2021, s. 1).

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

15 […]

miljöpåståenden kan göras med hänsyn till en viss produkt eller näringsidkare i linje med syftet för ett miljöpåstående, vilket är att visa att en produkt eller näringsidkare har en positiv inverkan eller ingen inverkan på miljön, eller att en produkt eller näringsidkare orsakar mindre skada på miljön än andra produkter eller näringsidkare. Etablerad praxis skulle kunna motsvara de rättsliga minimikrav som gäller för den specifika miljöaspekten eller miljöprestandan, till exempel när det gäller produkters sammansättning, obligatoriskt innehåll av återvunnet material eller slutbehandling. Om majoriteten av produkterna i samma produktgrupp eller majoriteten av näringsidkarna i samma sektor uppvisar bättre resultat än vad dessa rättsliga krav kräver bör de rättsliga minimikraven dock inte betraktas som etablerad praxis.

(19) Det vore vilseledande för konsumenterna om ett uttryckligt miljöpåstående skulle framhäva fördelar med hänsyn till miljöeffekter eller miljöaspekter samtidigt som det utelämnade att uppnåendet av dessa fördelar leder till negativ påverkan på andra miljöeffekter eller miljöaspekter. Den information som används för att styrka uttryckliga miljöpåståenden bör därför säkerställa att kopplingarna mellan de relevanta miljöeffekterna och mellan miljöaspekterna och miljöeffekterna kan identifieras tillsammans med potentiella målkonflikter. Den bedömning som används för att styrka uttryckliga miljöpåståenden bör fastställa om förbättringar av miljöeffekter eller miljöaspekter leder till målkonflikter som i hög grad försämrar prestandan för andra miljöeffekter eller miljöaspekter, till exempel om mindre vattenförbrukning leder till att växthusgasutsläppen ökar betydligt eller till samma miljöpåverkan i en annan av produktens livscykelfaser, till exempel koldioxidbesparingar i en fas av tillverkningen som leder till en betydande ökning av koldioxidutsläppen i en användningsfasen. Exempelvis kan ett påstående om positiva effekter av effektiv resursanvändning inom intensiva jordbruksmetoder vilseleda konsumenter på grund av målkonflikter med koppling till effekter på biologisk mångfald, ekosystem och djurens välbefinnande. Ett miljöpåstående om textilier som innehåller plastpolymer från återvunna PET-flaskor kan också vilseleda konsumenter när det gäller miljövinsterna av denna aspekt om användningen av sådan återvunnen polymer konkurrerar med det slutna återvinningskretsloppet för material avsedda att komma i kontakt med livsmedel som anses vara mer fördelaktigt för cirkulariteten.

(20) För att ett miljöpåstående ska betraktas som robust bör det så exakt som möjligt avspegla den specifika produktens eller näringsidkarens miljöprestanda. Den information som används för att styrka uttryckliga miljöpåståenden behöver därför inkludera företagsspecifika primärdata för relevanta aspekter som bidrar väsentligt till miljöprestandan för den produkt eller näringsidkare som påståendet avser. Man behöver hitta rätt balans mellan att säkerställa relevant och robust information för styrkande av miljöpåståenden och de insatser som krävs för att samla in primärinformation. Kravet att använda primärinformation bör beaktas mot bakgrund av inflytandet från den näringsidkare som gör påståendet över respektive process och av tillgången till primärinformation. Om processen inte drivs av den näringsidkare som gör påståendet och om det inte finns någon primärinformation bör det vara möjligt att använda rättvisande sekundärinformation även för processer som bidrar väsentligt till produktens eller näringsidkarens miljöprestanda. Detta är särskilt relevant för att inte missgynna små och medelstora företag och för att behålla de insatser som behövs för att erhålla primärdata på en proportionell nivå. De relevanta miljöaspekterna skiljer sig dessutom åt för varje typ av miljöpåstående. För påståenden om återvunnet eller biobaserat innehåll bör till exempel produktens sammansättning omfattas av primärdata. För påståenden om mindre miljöföroreningar i en viss livscykelfas bör informationen om utsläpp och miljöeffekter i samband med den

livscykelfasen även inkludera primärdata. Både primärdata och sekundärdata, dvs. genomsnittsdata, bör uppvisa en hög nivå av kvalitet och noggrannhet.

(21) Klimatrelaterade påståenden har visat sig vara särskilt benägna att vara otydliga och tvetydiga samt vilseleda konsumenterna. Detta avser i synnerhet miljöpåståenden om att produkter eller enheter är ”klimatneutrala”, ”koldioxidneutrala”, ”100 % koldioxidkompenserade” eller kommer att vara ”nettonoll” senast ett visst år eller liknande. Sådana uttalanden grundar sig ofta på ”kompensation” av växthusgasutsläpp med hjälp av ”koldioxidkrediter” som genereras utanför företagets värdekedja, till exempel från skogsbruk eller genom projekt för förnybar energi. De metoder som ligger till grund för kompensation varierar kraftigt och är inte alltid transparenta, rättvisande eller konsekventa. Detta innebär betydande risker för överskattningar och dubbel rapportering av utsläpp som har undvikits eller minskats på grund av brist på additionalitet, varaktighet, ambitiösa och dynamiska krediteringsreferenser som avviker från etablerad praxis och korrekt redovisning. Dessa faktorer leder till kompensationskrediter med låg miljömässig integritet och trovärdighet som vilseleder konsumenter när de ligger till grund för uttryckliga miljöpåståenden. Kompensation kan också avskräcka näringsidkare från utsläppsminskningar i deras egen verksamhet och egna värdekedjor. För att på ett adekvat sätt bidra till de globala målen för begränsning av klimatförändringarna bör näringsidkare prioritera effektiva minskningar av utsläpp i hela sin verksamhet och sina värdekedjor i stället för att förlita sig på kompensation. De restutsläpp som uppstår kommer att variera beroende på den sektorspecifika banan i linje med de globala klimatmålen och kommer att behöva hanteras genom förbättringar av upptagen. Om kompensation ändå används anses det lämpligt att hantera klimatrelaterade påståenden, däribland påståenden om framtida miljöprestanda, baserade på kompensation på ett transparent sätt. Styrkandet av klimatrelaterade påståenden bör därför ta hänsyn till all kompensation som rör växthusgasutsläpp som tillämpas av näringsidkare separat från deras eller produktens växthusgasutsläpp. Denna information bör dessutom även innehålla andelen av de totala utsläpp som hanteras genom kompensation, huruvida dessa typer av kompensation avser utsläppsminskningar eller förbättringar av upptag och den metod som har använts. Klimatrelaterade påståenden som inkluderar kompensation ska styrkas genom metoder som säkerställer kompensationens integritet och att de redovisas korrekt och därmed på ett konsekvent och transparent sätt avspeglar effekten på klimatet.

(22) Näringsidkare är mer och mer intresserade av att göra miljöpåståenden med avseende på en produkts eller näringsidkares framtida miljöprestanda, bland annat genom att ansluta sig till initiativ som främjar metoder som skulle kunna leda till mindre miljöpåverkan eller mer cirkularitet. Dessa påståenden bör styrkas i linje med de regler som gäller för alla uttryckliga miljöpåståenden.

(23) Den information som används för att styrka uttryckliga miljöpåståenden bör grunda sig på vetenskap och bristande hänsyn till vissa miljöeffekter eller miljöaspekter bör beaktas noggrant.

(24) Metoderna för miljöavtryck kan stödja styrkandet av uttryckliga miljöpåståenden om specifika miljöeffekter under livscykeln som omfattas av metoden, förutsatt att de är kompletta när det gäller de effekter som är relevanta för produktkategorin och inte utelämnar några viktiga miljöeffekter. Metoderna omfattar 16 miljöeffekter, däribland klimatförändringar, och effekter med avseende på vatten, luft, mark, resurser, markanvändning och toxicitet.

(25) Det faktum att en produkts betydande miljöpåverkan inte omfattas av någon av de 16 påverkanskategorierna i miljöavtrycksmetoden bör inte innebära att man inte tar hänsyn till sådan påverkan. En ekonomisk aktör som gör ett uttryckligt miljöpåstående för en sådan produktgrupp bör kunna säkerställa att det finns bevis som understryker ett sådant påstående. Om en ekonomisk aktör till exempel gör ett uttryckligt miljöpåstående om en fiskeriprodukt enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013[16] bör denne kunna säkerställa att det finns bevis som understryker att det berörda fiskebeståndet är hållbart. Beståndsbedömningar av Internationella havsforskningsrådet och liknande organ för beståndsbedömning kan användas i detta syfte.

(26) Det finns ännu inte någon tillförlitlig metod för att bedöma miljöpåverkan under livscykeln när det gäller utsläppen av mikroplast. Om ett sådant utsläpp innebär betydande miljöpåverkan som inte har angetts i ett påstående bör näringsidkaren som lämnar in påståendet för en annan del inte tillåtas att ignorera detta, men näringsidkaren ska ta hänsyn till tillgänglig information och uppdatera bedömningen när allmänt erkända vetenskapliga bevis blir tillgängliga.

(27) Konsumenter kan även vilseledas med uttryckliga miljöpåståenden som anger eller antyder att en produkt eller en näringsidkare har mer eller mindre miljöpåverkan eller bättre eller sämre miljöprestanda jämfört med andra produkter eller näringsidkare (*jämförande miljöpåståenden*). Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG[17] och där så är lämpligt ska det säkerställas att jämförande miljöpåståenden kan jämföras på ett lämpligt sätt för att konsumenterna ska kunna ha tillgång till tillförlitlig information. Genom att välja indikatorer för samma miljöaspekter men att använda olika formler för kvantifiering av indikatorerna blir det omöjligt att göra jämförelser, och det finns därför en risk att konsumenterna blir vilseledda. Om två näringsidkare gör ett miljöpåstående om klimatförändringar, där den ena endast anger direkt miljöpåverkan, medan den andra beaktar både direkt och indirekt miljöpåverkan, kan inte resultaten jämföras. Dessutom kan ett beslut om att bara göra en jämförelse i vissa delar av en produkts livscykel också leda till vilseledande påståenden, om detta inte görs på ett öppet sätt. Ett jämförande miljöpåstående behöver säkerställa att de mest relevanta stegen för samtliga produkters livscykel beaktas även för produkter med mycket varierande råvaror, användningsområden och tillverkningskedjor, som biobaserad plast och fossilbaserad plast. Exempelvis är jordbruk eller skogsbruk relevant för biobaserad plast, medan utvinning av råolja är relevant för fossilbaserad plast. Frågan är om en relevant andel av produkten läggs på deponi, vilket är mycket relevant för plast som kan brytas ned i en deponi men mindre relevant för plast som inte är nedbrytbar under sådana förhållanden.

(28) När kraven för styrkande och kommunikation av uttryckliga miljöpåståenden inrättas, inklusive de delegerade akter som antagits av kommissionen, bör man beakta de svårigheter som näringsidkare kan uppleva när de samlar in uppgifter från aktörer i hela värdekedjan eller om produktens totala livscykel, särskilt när det gäller tjänster

---

16 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

17 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21).

eller där det inte finns tillräckligt med vetenskapliga bevis. Detta är viktigt för till exempel tjänster som elektroniska kommunikationstjänster, där det kan vara svårt att fastställa omfång och systemgränser, t.ex. var livscykeln startar och slutar men framför allt i de fall där leveranskedjorna är omfattande och varierande, som när mycket utrustning och många komponenter tillverkas av flera olika företag utanför EU, vilket gör det svårt för EU:s näringsidkare att få information som rör hållbarhet.

(29) I vissa sektorer eller för vissa produkter eller näringsidkare kan man misstänka betydande miljöpåverkan eller miljöaspekter, men det kanske ännu inte finns någon erkänd vetenskaplig metod för att fullt ut bedöma miljöpåverkan och miljöaspekterna. För sådana fall och medan insatser genomförs för att utveckla metoder och samla in bevis för att möjliggöra bedömning av respektive miljöpåverkan eller miljöaspekt för dessa sektorer, näringsidkare eller produkter, bör näringsidkare kunna främja sitt hållbarhetsarbete genom att offentliggöra företagets hållbarhetsrapportering, faktisk rapportering av företagets prestanda och arbete för att minska energiförbrukningen, inklusive på deras webbplatser. Den här flexibiliteten skulle kunna upprätthålla och främja incitament för dessa sektorer eller näringsidkare att fortsätta sina insatser för att utveckla gemensamma miljöbedömningar enligt detta direktiv samtidigt som de får den tid som behövs för att slutföra ett sådant arbete.

(30) Otillbörliga affärsmetoder, inklusive vilseledande miljöpåståenden, är förbjudna för alla näringsidkare enligt direktiv 2005/29/EG[18], men den administrativa bördan för att styrka och kontrollera miljöpåståenden kan bli oproportionerlig för de minsta företagen och bör därför undvikas. Därför bör mikroföretag undantas från kraven på styrkande enligt artiklarna 3 och 4 om inte dessa företag strävar efter ett intyg om överensstämmelse för uttryckliga miljöpåståenden som ska erkännas av de behöriga myndigheterna inom unionen.

(31) För att kunna möta behoven hos näringsidkare när det gäller dynamiska marknadsföringsstrategier och behoven hos konsumenterna kring mer detaljerad och korrekt miljöinformation kan kommissionen anta delegerade akter för att komplettera bestämmelserna om styrkande av uttryckliga miljöpåståenden genom att ytterligare specificera kriterierna för sådana styrkanden med hänsyn till vissa påståenden (t.ex. klimatrelaterade påståenden, inklusive påståenden om kompensation, ”klimatneutralitet” eller liknande, återvinningsbarhet och återvunnet material). Kommissionen bör ha befogenhet att fastställa regler för mätning och beräkning av miljöpåverkan, miljöaspekter och miljöprestanda, genom att fastställa vilka verksamheter, processer, material, utsläpp eller användningsområden som en produkt eller näringsidkare i stor utsträckning bidrar till eller inte bidrar till genom relevanta miljöpåverkan och miljöaspekter, genom att fastställa för vilka miljöaspekter och miljöeffekter som den primära informationen ska användas, och genom att fastställa vilka kriterier som ska användas för att bedöma den primära och sekundära informationens korrekthet. Samtidigt som kommissionen i de flesta fall skulle beakta behovet av att anta dessa regler endast efter att ha tagit emot resultaten från övervakningen av utvecklingen av miljöpåståenden på unionsmarknaden, kan det vara nödvändigt för kommissionen att för vissa typer av påståenden anta kompletterande

[18] Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22) med ändringar.

regler innan resultaten från den här övervakningen kan bli tillgängliga. När det till exempel handlar om klimatrelaterade påståenden kan det krävas att man antar sådana kompletterande akter för att följa bestämmelserna om styrkande av påståenden baserat på kompensation.

(32) I kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279 finns vägledning om hur miljöprestanda mäts utifrån ett livscykelperspektiv för särskilda produkter eller organisationer och hur man utvecklar produktkategoriers miljöavtryck (PEFCR-regler) samt sektorsregler för organisationers miljöavtryck (OEFSR-regler) som möjliggör jämförelser av produkter mot ett riktvärde. Sådana regler för kategorier för särskilda produkter eller näringsidkare kan användas som stöd för att styrka påståenden enligt kraven i detta direktiv. Kommissionen bör därför ha befogenhet att anta delegerade akter för att inrätta regler för produktgrupper eller sektorer där detta kan ge mervärde. Om metoden för produkters miljöavtryck ännu inte täcker en påverkanskategori som är relevant för en produktgrupp kan dock PEFCR användas först när dessa nya relevanta kategorier för miljöpåverkan har lagts till. När det till exempel gäller havsfiske bör PEFCR omfatta de fiskerispecifika kategorierna av miljöpåverkan, särskilt hållbarheten i det berörda beståndet. När det gäller rymden bör PEFCR omfatta försvars- och rymdspecifika kategorierna av miljöpåverkan, inklusive användning av omloppsbanorna. När det gäller livsmedel och jordbruksprodukter bör biologisk mångfald och naturskydd, samt jordbruksmetoder, inklusive positiva externa effekter av extensivt jordbruk och djurskydd också inkluderas innan man kan anta PEFCR. För textilier bör till exempel PEFCR beakta utsläppen av mikroplast, innan reglerna kan antas.

(33) Eftersom direktiv 2005/29/EG redan gäller vilseledande miljöpåståenden har nationella domstolar och administrativa myndigheter möjlighet att stoppa och förbjuda sådana påståenden. För att uppfylla direktiv 2005/29/EG bör till exempel miljöpåståenden endast gälla aspekter som är betydande i förhållanden till produktens eller näringsidkarens miljöpåverkan. Miljöpåståenden bör också vara tydliga och otvetydiga när det gäller de aspekter kring produkten eller näringsidkaren som de hänvisar till och bör inte utelämna eller dölja viktiga uppgifter om produktens eller näringsidkarens miljöprestanda som konsumenterna behöver för att kunna fatta välgrundade beslut. Ordvalet, bildspråket och den övergripande produktpresentationen inklusive layout, färgval, foton, bilder, ljud, symboler eller märkningar bör vara en sanningsenlig och korrekt framställning av miljövinstens omfattning, och bör inte överskatta den uppnådda nyttan.

(34) Om det uttryckliga miljöpåståendet rör en slutprodukt och relevanta aspekter av miljöpåverkan eller miljöaspekter av en sådan produkt inträffar i användningsfasen, och om konsumenter kan påverka sådana miljöpåverkan eller miljöaspekter genom lämpligt beteende som, till exempel, rätt avfallssortering eller användningsmönstrens inverkan på produktens livslängd, bör påståendet även inkludera information till konsumenterna om hur deras beteende på ett positivt sätt kan påverka skyddet av miljön.

(35) För att konsumenterna ska kunna välja mer hållbara produkter och för att skapa incitament för näringsidkare för att minska sin miljöpåverkan när påståendet gäller framtida miljöprestanda, bör näringsidkarna prioritera förbättringar i sin egen verksamhet och i sina värdekedjor i stället för att förlita sig på kompensation av växthusgasutsläpp eller andra typer av miljöpåverkan.

(36) Informationen bör vara lättillgänglig för konsumenterna på produkten eller hos näringsidkaren som omfattas av det specifika miljöpåståendet och när det gäller information som motiverar påståendet. Informationen ska även anpassas till äldre konsumenters behov. Näringsidkare bör därför antingen tillhandahålla informationen i fysisk form eller tillhandahålla en länk till en webbplats, en QR-kod eller motsvarande som går till en webbplats med mer detaljerad information där det uttryckliga miljöpåståendet styrks på minst ett av de officiella språken i den medlemsstat där påståendet gjorts. För att underlätta direktivets efterlevnad bör länken till webbplatsen, QR-koden eller motsvarande även säkerställa lätt åtkomst till intyg om överensstämmelse för att styrka det uttryckliga miljöpåståendet samt kontaktuppgifter till kontrollören som inrättade intyget.

(37) För att undvika potentiella oproportionerliga effekter för mikroföretagen bör de minsta företagen undantas från kraven i artikel 5 som är kopplade till att styrka uttryckliga miljöpåståenden, om företagen inte strävar efter ett intyg om överensstämmelse med ett uttryckligt miljöpåstående som kommer att erkännas av de behöriga myndigheterna i unionen.

(38) När kommissionen antar delegerade akter som komplement till bestämmelserna om styrkande av uttryckliga miljöpåståenden kan det vara nödvändigt att även komplettera bestämmelserna för hur sådana påståenden meddelas. Om specifika livscykelbaserade regler för att styrka uttryckliga miljöpåståenden för vissa produktgrupper eller sektorer inrättas, kan det krävas kompletterande regler för att redovisa miljöpåverkan som utgår från dessa regler genom att kräva att de tre största miljöeffekterna ska presenteras bredvid indikatorn för total miljöprestanda. Kommissionen bör därför ha befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera bestämmelserna för hur uttryckliga miljöpåståenden förmedlas.

(39) I dag används mer än 200 miljömärkningar på unionsmarknaden. Det finns stora skillnader i hur de används när det gäller standarder och metoder samt deras öppenhet och omfattning, hur ofta de revideras samt granskningss- eller kontrollnivå. Dessa skillnader har betydelse för hur tillförlitlig informationen som anges på miljömärkningen är. Medan påståenden som utgår från EU-miljömärket eller nationella motsvarigheter följer en tydlig vetenskaplig grund, har ett öppet utarbetande av kriterier, kräver testning och tredjepartsverifiering och förutspår regelbunden övervakning tyder uppgifter på att många miljömärkningar på EU-marknaden i dag är vilseledande. Det är många miljömärkningar som inte har tillräckliga kontrollförfaranden. Därför bör uttryckliga miljöpåståenden som anges i miljömärkningar utgå från ett certifieringssystem.

(40) I situationer där en miljömärkning omfattar kommersiella meddelanden till konsumenter som antyder eller ger intryck av att en produkt har positiv eller ingen miljöpåverkan eller är mindre skadlig för miljön än andra konkurrerande produkter utan märkningen, utgör miljömärkningen även ett uttryckligt miljöpåstående. Informationen i en sådan miljömärkning omfattas därför av kraven på styrkande och kommunikation av uttryckliga miljöpåståenden.

(41) Miljömärkningarnas syfte är ofta att ge konsumenterna en samlad poängbedömning av produktens eller näringsidkarens miljöpåverkan för att möjliggöra direkta jämförelser mellan produkter eller näringsidkare. Sådana samlade poängbedömningar kan dock vara vilseledande för konsumenterna eftersom sammanställda uppgifter kan blanda ihop negativ miljöpåverkan för vissa delar av produkten med mer positiv miljöpåverkan för andra delar av produkten. Dessutom skiljer sig ofta märkningarna åt

eftersom de utarbetats av olika aktörer med varierande metoder för den samlade poängbedömningen, exempelvis vilka miljöeffekter som beaktas eller den viktning som görs av dessa miljöeffekter. Detta kan innebära att samma produkt får olika poängbedömning eller klassning beroende på metod. Problemet uppstår med metoder som används i unionen och i tredjeländer. Det bidrar till splittring på den inre marknaden, riskerar att missgynna mindre företag och kan sannolikt vilseleda konsumenter samt undergräva förtroendet för miljömärkningar. För att undvika den här risken och för att skapa bättre samordning på den inre marknaden, ska uttryckliga miljöpåståenden, inklusive miljömärkningar, som baseras på en samlad poängbedömning av produkters eller näringsidkares kumulativa miljöpåverkan inte ses som tillräckligt utförliga om inte dessa samlade poängbedömningar utgår från unionsbestämmelser, inklusive de delegerade akter som kommissionen har befogenhet att anta enligt detta direktiv. Detta ger samordnade system i hela unionen för alla produkter eller specifika produktgrupper med utgångspunkt från en gemensam metod för att säkerställa samstämmighet och jämförbarhet.

(42) Enligt förslaget till direktiv om mer konsumentmakt i den gröna omställningen, som ändrar direktiv 2005/29/EG, betraktas det under alla omständigheter som en otillbörlig affärsmetod att hållbarhetsmärkning som inte grundas på ett certifieringssystem eller som inte har fastställts av offentliga myndigheter. Detta innebär att ”självcertifierade” hållbarhetsmärkningar, som saknar tredjepartsverifiering och regelbunden övervakning av överensstämmelsen med de underliggande kraven för hållbarhetsmärkningen, är förbjudna.

(43) För att bekämpa vilseledande uttryckliga miljöpåståenden i miljömärkningar och för att öka konsumenternas förtroende för miljömärkningar bör detta direktiv fastställa styrningskriterier som alla miljömärkningar ska uppfylla, och därmed komplettera kraven i nämnda förslag för att ändra direktiv 2005/29/EG.

(44) För att undvika ytterligare spridning av nationella eller regionala system för typ I-miljömärkning ISO 14024 (miljömärkning) och andra miljömärkningar, och för att säkerställa bättre samordning på den inre marknaden bör nya nationella eller regionala miljömärkningar utarbetas enligt unionslagstiftningen. Medlemsstaterna kan dock begära att kommissionen överväger att utarbeta offentliga märkningar på unionsnivå för produktgrupper eller sektorer som ännu inte har sådana märkningar enligt unionslagstiftningen och där samordning skulle ge mervärde för att uppnå målen för hållbarhet på den inre marknaden på ett effektivt sätt.

(45) För att inte skapa onödiga hinder för internationell handel och för att säkerställa en rättvis hantering med de offentliga system som inrättats i unionen bör de offentliga myndigheterna utanför unionen som inrättar nya märkningar ha tillåtelse att begära godkännande från kommissionen för att använda märkningen på unionsmarknaden. Godkännandet bör vara kopplat till krav på att systemet ska uppnå direktivets mål under förutsättning att det skapar mervärde sett till miljöambition, täckning av miljöpåverkan, produktgrupp eller sektorer, samt att direktivets samtliga krav uppfylls.

(46) Miljömärkningar som inrättats av privata aktörer kan, om de är för många och om de överlappar i sitt omfång, skapa förvirring hos konsumenterna eller undergräva deras förtroende för miljömärkningarna. Medlemsstaterna bör därför endast tillåta att nya miljömärkningar inrättas av privata aktörer under förutsättning att de ger betydande mervärde jämfört med befintliga nationella eller regionala system sett till miljöambitionen i kriterierna för att tilldela märkningen, omfattning av relevant miljöpåverkan och den underliggande bedömningens fullständighet. Medlemsstaterna

bör inrätta förfaranden för att godkänna nya miljömärkningar med utgångspunkt från ett intyg om överensstämmelse som en oberoende kontrollör har inrättat. Detta bör gälla för system som inrättats både i och utanför unionen.

(47) För att skapa rättssäkerhet och underlätta tillsyn av bestämmelserna för nya nationella och regionala officiellt erkända miljömärkningar och nya privata märkningar bör kommissionen offentliggöra en förteckning över sådana system som kan fortsätta att gälla på unionsmarknaden eller som kan komma in på unionsmarknaden.

(48) För att säkerställa att medlemsstaterna har samordnade metoder för bedömning och godkännande av miljömärkningar som utarbetats av privata aktörer och för att inrätta ett godkännandeförfarande från kommissionen för föreslagna system som inrättats av offentliga myndigheter utanför unionen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta gemensamma bestämmelser med detaljerade krav på godkännande av sådana miljömärkningar, de styrkande handlingarnas format och innehåll samt arbetsordning för att godkänna sådana system. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[19].

(49) Det är viktigt att uttryckliga miljöpåståenden på ett korrekt sätt speglar de miljöprestanda och den miljöpåverkan som påståendet innefattar, och att man beaktar de senaste vetenskapliga rönen. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att näringsidkaren som presenterar påståendet granskar och uppdaterar styrkande och kommunikation av sina påståenden åtminstone vart femte år för att säkerställa överensstämmelse med kraven i detta direktiv.

(50) För att säkerställa att uttryckliga miljöpåståenden är tillförlitliga behöver medlemsstaterna inrätta förfaranden för att kontrollera att styrkande och kommunikation av uttryckliga miljöpåståenden, inklusive miljömärkningar, eller program för miljömärkning, överensstämmer med kraven i detta direktiv.

(51) För att göra det enklare för de behöriga myndigheterna att på ett effektivare sätt kontrollera genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv och för att i så stor utsträckning som möjligt förhindra eventuella dåligt underbyggda miljöpåståenden, inklusive miljömärkningar, från att komma in på marknaden, bör kontrollörer som uppfyller de samordnade kraven i direktivet kontrollera att informationen som används för att styrka och förmedla uttryckliga miljöpåståenden uppfyller kraven i detta direktiv. För att undvika att konsumenterna vilseleds bör kontrollen alltid genomföras innan dessa miljöpåståenden offentliggörs eller när miljömärkningarna visas. Kontrollören kan vid behov ange flera kommunikationssätt för det uttryckliga miljöpåståendet som överensstämmer med kravet i detta direktiv för att undvika behovet av att regelbundet förnya certifieringar om kommunikationen har förändrats något utan att detta påverkar överensstämmelsen med kraven i detta direktiv. För att underlätta för näringsidkarna att följa bestämmelserna för styrkande och kommunikation av uttryckliga miljöpåståenden, inklusive miljömärkningar, bör man vid kontrollen beakta påståendets eller miljömärkningens egenskaper och innehåll, inklusive huruvida de verkar vara otillbörliga mot bakgrund av direktiv 2005/29/EG.

---

[19] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(52) För att ge näringsidkarna rättssäkerhet på den inre marknaden när det gäller överensstämmelse med uttryckliga miljöpåståenden enligt kraven i detta direktiv ska intyg om överensstämmelse erkännas av de behöriga myndigheterna i hela unionen. Mikroföretag bör kunna begära sådana intyg om de vill certifiera sina påståenden enligt kraven i detta direktiv och dra nytta av intygets erkännande inom unionen. Intyg om överensstämmelse bör emellertid inte föregripa en bedömning av miljöpåståendet av de offentliga myndigheterna eller domstolarna som följer direktiv 2005/29/EG.

(53) För att säkerställa enhetliga villkor för bestämmelserna om kontroll av uttryckliga miljöpåståenden och miljömärkningar och för att underlätta tillämpningen av bestämmelserna för kontroll av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta en gemensam form för intyg om överensstämmelse samt tekniska metoder för att utfärda sådana intyg. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[20].

(54) Små och medelstora företag bör kunna dra nytta av möjligheterna på marknaden för mer hållbara produkter men riskerar även att ställas inför proportionellt högre kostnader och svårigheter för vissa av kraven för att styrka och kontrollera uttryckliga miljöpåståenden. Medlemsstaterna bör tillhandahålla lämplig information och öka medvetenheten om hur man uppfyller kraven i detta direktiv, säkerställa riktad och specialiserad utbildning, och tillhandahålla särskild hjälp och särskilt stöd, även ekonomiskt sådant, till små och medelstora företag som vill använda uttryckliga miljöpåståenden på sina produkter eller i sin verksamhet. Medlemsstaternas åtgärder bör vidtas i enlighet med tillämpliga regler om statligt stöd.

(55) För att säkerställa lika villkor på unionsmarknaden, där påståenden om miljöprestanda hos en produkt eller näringsidkare utgår från tillförlitlig, jämförbar och kontrollerbar information, behövs gemensamma bestämmelser för verkställighet och överensstämmelse.

(56) För att säkerställa att målen i detta direktiv uppnås och att kraven genomförs på ett effektivt sätt bör medlemsstaterna utse egna behöriga myndigheter som ansvarar för att detta direktiv tillämpas och efterlevs. Mot bakgrund av den starka kopplingen mellan artikel 5 och 6 i detta direktiv och bestämmelserna i direktiv 2005/29/EG bör medlemsstaterna även tillåtas att använda samma behöriga myndigheter för tillsyn som de som har tillsynsansvaret för direktiv 2005/29/EG. För enhetlighetens skull, när medlemsstaterna gör detta val, bör de kunna förlita sig på de resurser och befogenhet att ingripa som de har inrättat i enlighet med artikel 11 i direktiv 2005/29/EG, vilket avviker från reglerna om kontroll av efterlevnad som fastställs i detta direktiv. Om det finns fler än en behörig myndighet i landet bör medlemsstaterna sträva efter ett nära samarbete mellan samtliga behöriga myndigheter för att säkerställa att de kan utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt.

(57) Utan att det påverkar tillämpningen av befogenheterna enligt förordning (EU) 2017/2394[21] för konsumentskyddsmyndigheter, bör behöriga myndigheter ha en

---

[20] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

[21] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, 27.12.2017, s. 1).

minimiuppsättning av utrednings- och tillsynsbefogenheter för att kunna säkerställa att detta direktiv efterlevs, för att kunna samarbeta på ett snabbare och effektivare sätt och för att hindra marknadsaktörer från att överträda detta direktiv. Dessa befogenheter bör vara tillräckliga för att på ett verkningsfullt sätt hantera utmaningarna vad gäller tillsynen inom e-handeln och den digitala miljön och hindra marknadsaktörer som inte följer reglerna från att utnyttja luckor i systemet för tillsyn genom att flytta till en medlemsstat vars behöriga myndigheter kanske har mindre beredskap för att bekämpa olagliga metoder.

(58) Behöriga myndigheter bör ta hänsyn till samtliga fakta och omständigheter i ärendet för att kunna använda detta som bevis i sina utredningar.

(59) För att förhindra vilseledande och ogrundade uttryckliga miljöpåståenden på unionsmarknaden bör behöriga myndigheter regelbundet utföra kontroller av dessa miljöpåståenden samt de miljömärkningar som förekommer för att se till att kraven i detta direktiv är uppfyllda.

(60) Om de behöriga myndigheterna identifierar en överträdelse av kraven i detta direktiv ska de genomföra en utvärdering och med utgångspunkt från resultaten i denna informera näringsidkaren om överträdelsen och vilka korrigerande åtgärder som denne behöver genomföra. För att minimera den vilseledande effekten för konsumenterna av det felaktiga uttryckliga miljöpåståendet eller miljömärkningen ska de behöriga myndigheterna kräva att näringsidkaren skyndsamt vidtar åtgärder för att hantera överträdelsen. De korrigerande åtgärderna ska vara proportionerliga till den identifierade överträdelsen och de förväntade skadliga effekterna för konsumenterna.

(61) Om en överträdelse inte begränsas till det nationella territoriet och det uttryckliga miljöpåståendet har spridits mellan näringsidkare bör behöriga myndigheter informera andra medlemsstater om resultatet från den genomförda utvärderingen samt vilka åtgärder som näringsidkaren ska vidta.

(62) Behöriga myndigheter ska även genomföra kontroller av uttryckliga miljöpåståenden på unionsmarknaden när de tagit emot relevant information, vilket inkluderar väl underbyggda farhågor som lämnats in av tredje part. Tredje parter som lämnar in farhågor ska kunna uppvisa ett tillräckligt intresse eller hävda att en rättighet kränkts.

(63) För att säkerställa att näringsidkare avskräcks från att inte följa kraven i detta direktiv bör medlemsstaterna fastställa regler för sanktioner vid överträdelser av detta direktiv och säkerställa att dessa regler genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. För att underlätta en mer enhetlig tillämpning av sanktionerna bör därför gemensamma och icke uttömmande kriterier inrättas för att fastställa vilka typer av sanktioner samt nivåer som ska föreskrivas i händelse av överträdelser. Kriterierna bör bland annat inbegripa överträdelsens art och allvar samt de ekonomiska fördelar som har uppstått i samband med överträdelsen för att säkerställa att de ansvariga fråntas dessa fördelar.

(64) Medlemsstaterna bör, när de inrättar sanktioner och åtgärder vid överträdelser, se till att bötesnivån är tillräcklig för att på ett effektivt sätt avskräcka näringsidkaren näringsidkare som inte följer reglerna från de ekonomiska fördelarna som det innebär att använda det vilseledande eller ogrundade uttryckliga miljöpåståendet eller miljömärkningen som inte följer reglerna, inklusive vid upprepade överträdelser. Åtgärderna vid överträdelser som inrättats av medlemsstaterna bör därför även innefatta konfiskering av den berörda produkten från näringsidkaren eller intäkter från försäljning som påverkats av den här överträdelsen eller tillfälliga undantag eller

förbud från att släppa ut produkter eller tjänster på unionsmarknaden. Överträdelsens allvar bör vara utgångspunkten för de åtgärder som vidtas av tillsynsmyndigheterna. Det högsta bötesbeloppet bör vara avskräckande och ska fastställas till lägst fyra procent av näringsidkarens totala årsomsättning i medlemsstaten eller i berörda medlemsstater om överträdelserna skett inom unionen och omfattas av samordnad utredning och tillsynsåtgärder i enlighet med förordning (EU) 2017/2394[22].

(65) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[23]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(66) För att bedöma resultatet av lagstiftningen för angivna mål ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv och lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten till Europaparlamentet och rådet. Som underlag för utvärderingen av detta direktiv ska medlemsstaterna regelbundet samla in information om direktivets tillämpning och lämna den till kommissionen varje år.

(67) Om kommissionen anser det vara lämpligt att föreslå en översyn av detta direktiv med utgångspunkt från resultaten från uppföljningen och utvärderingen av direktivet bör man även beakta genomförbarhet och lämplighet för ytterligare bestämmelser om att fastställa en gemensam metod för att styrka uttryckliga miljöpåståenden, utöka förbudet mot miljöpåståenden för produkter som innehåller farliga ämnen med undantag för då användningen av dem anses vara avgörande för samhället eller ytterligare samordning av krav på styrkande av särskilda miljöpåståenden eller miljöpåverkan.

(68) Användningen av de skadligaste ämnena bör slutligen fasas ut inom unionen för att undvika och förebygga betydande skador på människors hälsa och på miljön, särskilt vid användning av dessa ämnen i konsumentprodukter. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008[24] är märkning av blandningar och ämnen som innehåller farliga kemikalier som ”inte giftigt”, ”inte hälsoskadligt”, ”inte förorenande”, ”miljövänligt” eller andra angivelser om att ämnet eller blandningen inte utgör någon fara eller andra angivelser som är oförenliga med klassificeringen förbjudna. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana krav uppfylls. Kommissionen ska enligt åtagandet i kemikaliestrategin för hållbarhet fastställa kriterier för väsentlig användning som en vägledning för tillämpningen tillsammans med unionslagstiftningen.

(69) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion för ekonomiska aktörer på den inre marknaden och att konsumenter ska förlita sig på

---

22 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, 27.12.2017, s. 1).

23 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

24 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

miljöpåståenden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(70) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument[25] av den 28 september 2011 har medlemsstaterna åtagit sig att, när så är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

(71) Bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1024/2012[26] bör ändras genom att en hänvisning till det här direktivet införs, i syfte att underlätta det administrativa samarbetet mellan de behöriga myndigheterna genom informationssystemet för den inre marknaden.

(72) Bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394[27] bör ändras genom att en hänvisning till det här direktivet införs, i syfte att underlätta det gränsöverskridande samarbetet om tillämpningen av detta direktiv.

(73) Bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828[28] bör ändras genom att en hänvisning till det här direktivet införs, i syfte att säkerställa att konsumentkollektivets intressen, såsom dessa fastställs i det här direktivet, tillvaratas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv gäller för uttryckliga miljöpåståenden som gjorts av näringsidkare om produkter eller näringsidkare vid relationer mellan företag och kund.

2. Detta direktiv gäller inte miljömärkningar eller uttryckliga miljöpåståenden som regleras av eller åtföljs av regler som fastställs i följande:

   a) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010[29].

   b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848[30].

---

25 EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

26 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

27 EUT L 345, 27.12.2017, s. 1.

28 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 av den 25 november 2020 om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG (EUT L 409, 4.12.2020, s. 1).

29 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

30 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1).

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369[31].

d) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG[32].

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011[33].

f) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008[34].

g) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009[35].

h) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/94/EG[36].

i) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011[37].

j) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG[38].

k) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG[39].

l) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852[40].

m) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...[41]

n) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU[42].

o) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU[43] samt andra regler, standarder eller riktlinjer i unionen, nationellt eller internationellt, för finansiella tjänster, finansieringsinstrument och finansiella produkter.

---

31 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

32 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

33 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG, (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

34 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

35 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljöledningss- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

36 Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/94/EG av den 13 december 1999 om tillgång till konsumentinformation om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp vid marknadsföring av nya personbilar (EGT L 12, 18.1.2000, s. 16).

37 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG, (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

38 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

39 Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

40 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

41 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) … /… om inrättande av en unionsram för certifiering av koldioxidupptag (EUT L ...).

42 Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

p) Andra befintliga eller kommande unionsbestämmelser med villkor som anger särskilda uttryckliga miljöpåståenden om vissa produkter eller näringsidkare som redan är eller kan bli unionsbestämmelser och som fastställer krav på bedömning eller kommunikation av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för vissa produkter eller näringsidkare eller villkor för miljömärkningar.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

(1) *miljöpåstående*: ett miljöpåstående enligt definitionen i artikel 2 o i direktiv 2005/29/EG.

(2) *uttryckligt miljöpåstående*: ett miljöpåstående i textform eller i en miljömärkning.

(3) *näringsidkare*: en näringsidkare enligt definitionen i artikel 2 b i direktiv (EU) 2005/29/EG.

(4) *produkt*: en produkt enligt definitionen i artikel 2 c i direktiv 2005/29/EG.

(5) *konsument*: en konsument enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv (EU) 2005/29/EG.

(6) *affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter*: affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 2005/29/EG.

(7) *hållbarhetsmärkning*: en hållbarhetsmärkning enligt definitionen i artikel 2 r i direktiv 2005/29/EG.

(8) *miljömärkning*: en miljömärkning som omfattar enbart eller främst miljöaspekter för en produkt, en process eller en näringsidkare.

(9) *produktgrupp*: en uppsättning produkter som tjänar liknande ändamål och som är liknande när det gäller användning eller har liknande funktionella egenskaper.

(10) *certifieringssystem*: ett certifieringssystem enligt definitionen i artikel 2 s i direktiv 2005/29/EG.

(11) *verifiering*: avser de bedömningar av överensstämmelse som genomförs av en kontrollör för att kontrollera om styrkande och kommunikation av ett uttryckligt miljöpåstående överensstämmer med kraven i detta direktiv eller om miljömärkningarna överensstämmer med detta direktiv.

(12) *värdekedja*: med värdekedja avses alla aktiviteter och processer som är en del av livscykeln för en produkt eller en näringsidkares verksamhet, inklusive återtillverkning.

(13) *livscykel*: de på varandra följande och sammanlänkade faserna av en produkts livslängd, som består av förvärv eller generering av råvaror från naturresurser,

---

[43] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

förbearbetning, tillverkning, lagring, distribution, installation, användning, underhåll, reparation, uppgradering, renovering och återanvändning samt slutbehandling.

(14) *primär information*: avser information som direkt samlas in av näringsidkaren från en eller flera platser som är representativa för näringsidkarens verksamheter.

(15) *sekundär information*: avser information som baseras på andra källor än den primära informationen inklusive studier av litteratur, ingenjörsundersökningar och patent.

(16) *allmänhet*: en eller flera fysiska eller juridiska personer och deras organisationer, näringsidkare eller grupper

(17) *miljöprestanda*: prestanda för en särskild produkt, produktgrupp, näringsidkare eller bransch som är kopplad till miljöaspekterna eller miljöpåverkan av den produkten, produktgruppen eller näringsidkarens eller branschens verksamheter.

(18) *miljöaspekt*: element eller funktion hos en näringsidkares eller branschs verksamhet, produkt eller produktgrupp som påverkar eller som kan påverka miljön.

(19) *miljöpåverkan*: varje negativ eller positiv förändring i miljön som helt eller delvis är en följd av en näringsidkares eller branschs verksamhet, eller en produkt eller produktgrupp under dess livscykel.

Artikel 3

Styrkande av uttryckliga miljöpåståenden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att näringsidkare genomför en bedömning för att styrka uttryckliga miljöpåståenden. Bedömningen ska

   (a) ange om påståendet gäller hela produkten, en del av produkten eller vissa delar av produkten, eller för alla näringsidkarens verksamheter eller en viss del av dessa verksamheter som är relevanta för påståendet,

   (b) förlita sig på allmänt erkända vetenskapliga belägg, använda korrekt information och beakta relevanta internationella standarder,

   (c) visa att miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda som påståendet omfattar är betydande ur ett livscykelperspektiv,

   (d) om ett påstående görs med utgångspunkt från miljöprestanda, beakta samtliga miljöaspekter eller miljöpåverkan som är betydande för att kunna bedöma miljöprestanda,

   (e) visa att påståendet inte överensstämmer med de lagstadgade kraven för produkter inom produktgruppen, eller för näringsidkare inom branschen,

   (f) tillhandahålla information om huruvida produkten eller näringsidkaren som omfattas av påståendet ger en lägre miljöpåverkan, bättre miljöaspekter eller miljöprestanda än vad som är gängse praxis för produkter i den relevanta produktgruppen eller för näringsidkare i den berörda branschen,

   (g) identifiera om en minskad miljöpåverkan samt miljöaspekter eller miljöprestanda enligt påståendet innebär betydande skada sett till klimatförändringar, resursförbrukning och cirkularitet, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, föroreningar, biologisk mångfald, djurskydd och ekosystem,

(h) ange kompenserade växthusgasutsläpp separat från växthusgasutsläpp som anges som ytterligare miljöinformation, specificera huruvida dessa kompensationer gäller minskningar eller upptag av utsläpp samt beskriva hur kompensationerna som genomförts är tillförlitliga och korrekt angivna för att spegla den uttryckta miljöeffekten,

(i) inkludera primär information som finns tillgänglig för näringsidkaren när det gäller miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda, som omfattas av påståendet,

(j) inkludera relevant sekundär information om miljöpåverkan,, miljöaspekter eller miljöprestanda som är representativ för produktens eller näringsidkarens specifika värdekedja om ingen primär information finns tillgänglig.

2. I de fall där det visat sig att det förekommer miljöpåverkan som inte omfattas av påståendet men där det inte finns några allmänt erkända vetenskapliga belägg för att utföra den bedömning som avses i punkt 1 c ska näringsidkaren som uttrycker påståendet kring en annan aspekt beakta tillgänglig information och, om så krävs, uppdatera bedömningen enligt punkt 1 när det finns allmänt erkända vetenskapliga belägg.

3. Kraven i punkt 1 och 2 ska inte gälla för näringsidkare i mikroföretag enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG[44] om de inte begär verifiering i syfte att erhålla intyg om överensstämmelse enligt artikel 10.

4. När den regelbundna kontrollen av utvecklingen av miljöpåståenden som avses i artikel 20 visar på skillnader i tillämpningen av kraven enligt punkt 1 för särskilda påståenden och dessa skillnader innebär hinder för den inre marknadens funktion, eller om kommissionen identifierar att frånvaron av krav för särskilda påståenden leder till en omfattande vilseledning av konsumenterna, kan kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 18 för att komplettera kraven på styrkande av uttryckliga miljöpåståenden som fastställs i punkt 1 genom att

(a) fastställa reglerna för att bedöma miljöaspekter, miljöpåverkan och miljöprestanda, inklusive genom att fastställa aktiviteter, processer, material, utsläpp eller användning av en produkt, som i stor utsträckning bidrar till eller som inte kan bidra till relevant miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda

(b) fastställa för vilka miljöaspekter eller miljöpåverkan som primär information ska anges och för att fastställa kriterier som bedömningen av primär eller sekundär information och dess korrekthet ska göras eller

(c) inrätta särskilda livscykelbaserade regler om styrkande av uttryckliga miljöpåståenden för vissa produktgrupper och branscher.

5. När kraven för styrkande specificeras ytterligare för uttryckliga miljöpåståenden enligt föregående punkt ska kommissionen beakta vetenskapliga uppgifter annan tillgänglig teknisk information, inklusive relevanta internationella standarder och där så krävs beakta följande:

(a) Särdragen hos branscherna och produkterna som kräver en särskild metod.

---

[44] Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

(b) Särskilda produktgruppers eller branschers potentiella bidrag för att uppnå unionens klimat- och miljömål.

(d) Annan relevant information från unionslagstiftningen.

(e) Det ska vara enkelt för små och medelstora företag att hämta uppgifter för bedömning och användning.

Artikel 4

Styrkande av jämförande uttryckliga miljöpåståenden

1. Stöd för uttryckliga miljöpåståenden som anger eller antyder att en produkt eller en näringsidkare har lägre miljöpåverkan eller bättre miljöprestanda än andra produkter eller näringsidkare (*jämförande miljöpåståenden*) ska utöver kraven som anges i artikel 3 även uppfylla följande krav:

(a) Informationen och uppgifterna som används för att bedöma miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för produkterna eller näringsidkarna och där jämförelsen görs, ska vara likvärdiga med informationen och uppgifterna som används för att bedöma miljöpåverkan, miljöaspekter och miljöprestanda för produkten eller näringsidkaren som omfattas av påståendet.

(b) De uppgifter som används för att bedöma miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för produkterna eller näringsidkarna skapas eller hanteras på ett likvärdigt sätt som uppgifterna för bedömningen av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för de produkter eller näringsidkare som jämförelsen görs mot.

(c) Inkluderingen av stadierna längs med värdekedjan ska vara likvärdig för produkter och näringsidkare som jämförs samt säkerställa att de stadier som är mest väsentliga beaktas för samtliga produkter och näringsidkare.

(d) Inkluderingen av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda ska vara likvärdig för de produkter och näringsidkare som jämförs och säkerställa att den största miljöpåverkan samt miljöaspekter eller miljöprestanda beaktas för samtliga produkter och näringsidkare.

(e) Antaganden som används för jämförelsen ska fastställas på ett likvärdigt sätt för de produkter och näringsidkare som jämförs.

2. När ett jämförande miljöpåstående gäller förbättring av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för en produkt som omfattas av påståendet jämfört med miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för en annan produkt från samma näringsidkare, från en konkurrerande näringsidkare som inte längre är aktiv på marknaden eller från en näringsidkare som inte längre säljer varor till konsumenter ska styrkande av påståendet förklara hur förbättringen påverkar andra relevanta typer av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för produkten enligt påståendet och ska tydligt ange basåret för jämförelsen.

3. Kraven i detta direktiv ska inte gälla näringsidkare som är mikroföretag enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG[45] om de inte begär kontrollen för att erhålla intyg om överensstämmelse enligt artikel 10.

Artikel 5

Meddelande om uttryckliga miljöpåståenden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en näringsidkare meddelar ett uttryckligt miljöpåstående i enlighet med kraven som anges i den här artikeln.

2. Uttryckliga miljöpåståenden kan omfatta endast miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda som är underbyggda enligt kraven i artikel 3, 4 och 5 och som identifieras som betydande för den berörda produkten eller näringsidkaren i enlighet med artikel 3.1 c eller d.

3. Om det uttryckliga miljöpåståendet gäller en slutprodukt och användningsfasen ses som den mest relevanta livscykelfasen för den produkten ska påståendet inkludera information om hur konsumenten bör använda produkten för att uppnå förväntad miljöprestanda. Informationen ska finnas tillgänglig tillsammans med påståendet.

4. Om det uttryckliga miljöpåståendet gäller framtida miljöprestanda för en produkt eller näringsidkare ska det även innehålla ett tidsbundet åtagande för förbättringar av de egna verksamheterna och värdekedjorna.

5. Uttryckliga miljöpåståenden om sammanlagd miljöpåverkan för en produkt eller en näringsidkare baserat på en aggregerad indikator med miljöpåverkan kan endast göras mot bakgrund av regler för att beräkna en sådan aggregerad indikator som anges i unionslagstiftningen.

6. Information om produkten eller näringsidkaren som det uttryckliga miljöpåståendet gäller och om styrkandet ska tillgängliggöras tillsammans med påståendet i fysisk form eller som en webblänk, QR-kod eller motsvarande.

   Den informationen ska omfatta åtminstone följande:

   (a) Miljöaspekter, miljöpåverkan eller miljöprestanda som omfattas av påståendet.

   (b) Relevanta unionsstandarder eller relevanta internationella standarder där så är lämpligt.

   (c) De bakomliggande undersökningarna eller beräkningarna som används för att bedöma, mäta och övervaka miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda som omfattas av påståendet, utan att utelämna resultaten från sådana undersökningar eller beräkningar och förklaringar om dess omfattning, antaganden och begränsningar, om inte informationen är företagshemligheter i enlighet med artikel 2.1 i direktiv (EU) 2016/943[46].

   (d) En kortfattad förklaring av hur förbättringarna i påståendet kan uppnås.

---

45 Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

46 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

(e) Ett intyg om överensstämmelse enligt artikel 10 om att styrka påståendet samt kontaktinformation till kontrollören som inrättade intyget.

(f) För klimatrelaterade uttryckliga miljöpåståenden som utgår från kompensation av växthusgasutsläpp anges information om i vilken utsträckning som dessa förlitar sig på minskningar och om de gäller minskningar eller upptag.

(g) En sammanfattning av bedömningen inklusive de element som anges i den här punkten som är tydlig och begriplig för konsumenterna som påståendet riktar sig till och som tillhandahålls på minst ett av de officiella språken i den medlemsstat där påståendet görs.

7. Kraven som anges i punkterna 2, 3 och 6 ska inte gälla för näringsidkare som är mikroföretag enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG om de inte begär verifiering för att få intyg om överensstämmelse i enlighet med artikel 10.

8. I de fall där styrkande av särskild miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda omfattas av reglerna i de delegerade akterna som det hänvisas till i artikel 3.4 a och 3.4 c kan kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att komplettera kraven på meddelande om uttryckliga miljöpåståenden som anges i artikel 5 genom att ytterligare specificera informationen som kan eller ska kommuniceras kring sådan miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda, för att se till att konsumenterna inte blir vilseledda.

Artikel 6

Kommunikation om jämförande miljöpåståenden

Jämförande miljöpåståenden ska inte gälla förbättringar av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för produkten som omfattas av påståendet jämfört med miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda för en annan produkt från samma näringsidkare eller från en konkurrerande näringsidkare som inte längre är aktiv på marknaden eller från en näringsidkare som inte längre säljer till konsumenter, om inte de baseras på bevis som visar att förbättringen är betydande och har uppnåtts under de fem senaste åren.

Artikel 7

Miljömärkningar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att miljömärkningar uppfyller kraven i artikel 3 och 6 och att de omfattas av verifiering i enlighet med artikel 10.

2. Det är endast miljömärkningar som tilldelats enligt system för miljömärkning i unionslagstiftningen som kan innehålla en klassning eller poängbedömning på grundval av en aggregerad indikator för miljöpåverkan för en produkt eller näringsidkare.

Artikel 8

Krav på system för miljömärkning

1. Med system för miljömärkning avses ett certifieringssystem som intygar att en produkt, en process eller en näringsidkare uppfyller kraven på en miljömärkning.

2. Systemen för miljömärkning ska uppfylla följande krav:

(a) Information om ägande och beslutsfattande organ för miljömärkningen ska vara transparent, tillgänglig kostnadsfritt, lätt att förstå och tillräckligt detaljerad.

(b) Information om målen med miljömärkningen samt krav och förfaranden för att övervaka efterlevnaden av systemen för miljömärkning ska vara transparent, tillgänglig kostnadsfritt, lätt att förstå och tillräckligt detaljerad.

(c) Villkoren för att delta i systemen för miljömärkning är proportionerliga till företagens storlek och omsättning för att inte exkludera små och medelstora företag.

(d) Kraven på miljömärkningar har utarbetats av experter som kan intyga dess vetenskapliga korrekthet och har lämnats in för samråd med grupp av olika aktörer som granskat dem och säkerställt dess relevans ur ett samhällsperspektiv.

(e) Systemet för miljömärkning har en mekanism för klagomål och tvistlösning.

(f) I systemet för miljömärkning finns förfaranden för att hantera bristande överensstämmelse och för att dra tillbaka eller upphäva miljömärkningar vid upprepad och misstänkt bristande överensstämmelse med systemets krav.

3. Från och med den [Publikationsbyrån: Ange datum = *datum för införlivandet av detta direktiv*] inga nya nationella eller regionala system för miljömärkning ska inrättas av offentliga myndigheter i medlemsstaterna. Nationella eller regionala system för miljömärkning som inrättats före detta datum kan emellertid fortsätta att användas för miljömärkning på unionsmarknaden, under förutsättning att de uppfyller kraven i detta direktiv.

Från och med det datum som anges i det första stycket kan endast system för miljömärkning inrättas enligt unionslagstiftningen.

4. Från och med den [Publikationsbyrån: infoga datum = *dagen för införlivandet av detta direktiv*] ska eventuella nya system för miljömärkning som inrättats av offentliga myndigheter i tredjeländer som utfärdar miljömärkningar som ska användas på unionsmarknaden godkännas av kommissionen innan de tas in på unionsmarknaden för att säkerställa att dessa märkningar ger mervärde sett till deras miljöambition, vilket främst inkluderar märkningens täckning av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda, eller av en viss produktgrupp eller en bransch, jämfört med systemen i unionen, nationellt och regionalt som avses i punkt 3 och som uppfyller kraven i detta direktiv. System för miljömärkning som inrättats av offentliga myndigheter i tredjeländer före detta datum kan även i fortsättningen användas för miljömärkningar på unionsmarknaden om de uppfyller kraven i detta direktiv.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att system för miljömärkning som inrättats av privata aktörer efter [Publikationsbyrån: infoga datum = *dagen för införlivandet av detta direktiv*] endast godkänns om dessa system ger mervärde sett till deras miljöambition, vilket främst inkluderar märkningens täckning av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda, eller för en viss produktgrupp eller en bransch samt deras förmåga att stötta små och medelstora företags gröna omställning jämfört med systemen i unionen, nationellt och regionalt som avses i punkt 3 och som uppfyller kraven i detta direktiv.

Detta förfarande för godkännande av nya system för miljömärkning ska gälla för system som inrättats av privata aktörer i unionen och i tredjeländer.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen när nya privata system godkänns.

6. För att kunna ta emot godkännanden enligt punkt 4 och 5 ska aktörerna som innehar system för miljömärkning tillhandahålla styrkande handlingar som anger följande:

(a) Bakgrund till utarbetandet av märkningen.

(b) Märkningens föreslagna omfattning.

(c) Bevis på att märkningen kommer att ge mervärde enligt punkt 4 för system för miljömärkning som inrättats av offentliga myndigheter i tredjeländer, eller i punkt 5 för system för miljömärkning som inrättats av privata aktörer.

(d) Ett förslag till utkast för kriterier och metod som använts för att utarbeta och tilldela miljömärkningen och de förväntade effekterna på marknaden.

(e) En detaljerad beskrivning av ägande och beslutsfattande organ för systemet för miljömärkning.

Dokumenten som avses i det första stycket ska lämnas in till kommissionen vid system som avses i punkt 4 eller till medlemsstaternas myndigheter vid system som avses i punkt 5 tillsammans med intyg om överensstämmelse för system för miljömärkning som inrättats i enlighet med artikel 10.

7. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning med officiellt erkända miljömärkningar samt se till att den är uppdaterad. Dessa märkningar får användas på unionsmarknaden efter [Publikationsbyrån: infoga datum = *dagen för införlivandet av detta direktiv*] enligt punkterna 3, 4 och 5.

8. För att säkerställa en enhetlig tillämpning i unionen ska kommissionen anta genomförandeakter för att

(a) tillhandahålla detaljerade krav för att godkänna system för miljömärkning enligt kriterierna som anges i punkt 4 och 5

(b) ytterligare specificera format och innehåll i de styrkande handlingar som avses i punkt 6

(c) tillhandahålla detaljerade regler kring förförandet för godkännande som avses i punkt 4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.

Artikel 9

Översyn av styrkande av uttryckliga miljöpåståenden

Medlemsstaterna ska säkerställa att information som används för att styrka uttryckliga miljöpåståenden granskas och uppdateras av näringsidkare när det finns omständigheter som kan påverka påståendets korrekthet, senast fem år efter det datum när informationen som avses i artikel 5.6 tillhandahölls. I översynen ska näringsidkaren kontrollera den bakomliggande informationen för att säkerställa att kraven i artikel 3 och 4 uppfylls till fullo.

Det uppdaterade uttryckliga miljöpåståendet ska verifieras i enlighet med artikel 10.

Artikel 10

Kontroll och intygande för att styrka och förmedla miljöpåståenden och miljömärkning

1. Medlemsstaterna ska inrätta förfaranden för att kontrollera styrkande och förmedling av uttryckliga miljöpåståenden mot kraven som anges i artiklarna 3–7.

2. Medlemsstaterna ska inrätta förfaranden för att kontrollera överensstämmelsen mellan miljömärkningarna och kraven i artikel 8.

3. Kraven på verifiering och certifiering ska gälla för näringsidkare som är mikroföretag enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG endast om de så begär detta.

4. Verifieringen ska genomföras av en kontrollör som uppfyller kraven i artikel 11, enligt de förfaranden som anges i punkt 1 och 2 innan miljöpåståendet offentliggörs eller miljömärkningen används av näringsidkaren.

5. För verifiering ska kontrollören beakta det uttryckliga miljöpåståendets eller miljömärkningens egenskaper och dess beståndsdelar.

6. När verifieringen har slutförts ska kontrollören om så är lämpligt upprätta ett intyg om överensstämmelse som visar att det uttryckliga miljöpåståendet eller miljömärkningen överensstämmer med kraven i detta direktiv.

7. Intyget om överensstämmelse ska godkännas av de behöriga myndigheterna som ansvarar för tillämpning och genomförande av detta direktiv. Medlemsstaterna ska meddela förteckningen över intyg om överensstämmelse via informationssystemet för den inre marknaden som inrättats genom förordning (EU) nr 1024/2012.

8. Intyg om överensstämmelse ska inte föregripa bedömningen av miljöpåståendet från nationella myndigheter eller domstolar i enlighet med direktiv 2005/29/EG.

9. Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att fastställa närmare uppgifter om formen för det certifikat som avses i punkt 5 och de tekniska medlen för att utfärda ett sådant intyg om överensstämmelse. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 19.

Artikel 11

Kontrollör

1. Kontrollören ska vara en tredje parts organ för bedömning av överensstämmelse i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008[47].

2. Ackrediteringen ska särskilt innehålla utvärderingen av överensstämmelse med kraven i punkt 3.

3. Kontrollören ska uppfylla följande krav:

   (a) Kontrollören ska vara oberoende av produkten eller näringsidkaren som innehar miljöpåståendet.

[47] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

(b) Kontrollören, dess företagsledning och den personal som ansvarar för att genomföra verifieringsverksamheten får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med bedömningen av överensstämmelsen.

(c) Kontrollören och dennes personal ska genomföra verifieringsverksamheten med största möjliga yrkesintegritet och erforderlig teknisk kompetens och ska vara fria från påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras verifieringar.

(d) Kontrollören ska ha den sakkunskap, utrustning och infrastruktur som krävs för att utföra verifieringen som denne har utsetts att genomföra.

(e) Kontrollören ska ha en tillräckligt stor, för ändamålet kvalificerad och erfaren personal för att genomföra verifieringen.

(f) Kontrollörens personal ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som de erhåller vid utförandet av sina verifieringsuppgifter.

(g) Om kontrollören lägger ut specifika uppgifter med anknytning till verifieringen på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska denne ansvara fullt ut för underentreprenören eller dotterbolaget och bedöma samt övervaka underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem.

Artikel 12

Små och medelstora företag

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att tillämpa kraven i detta direktiv. Dessa åtgärder ska åtminstone inkludera riktlinjer eller liknande mekanismer för att öka medvetenheten om hur de kan uppfylla kraven för uttryckliga miljöpåståenden. Dessutom kan sådana åtgärder, utan att det påverkar tillämpliga regler om statligt stöd, omfatta följande:

a) Finansiellt stöd.

b) Tillgång till finansiering.

c) Specialiserad utbildning av ledningen och personalen.

d) Organisatoriskt och tekniskt stöd.

Artikel 13

Utseende av behöriga myndigheter och samordningsmekanism

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillämpningen och genomförandet av detta direktiv.

2. För att kontrollera tillämpningen av artikel 5 och 6 kan medlemsstaterna utse nationella myndigheter eller domstolar som ansvarar för att direktiv 2005/29/EG efterlevs. I sådana fall kan medlemsstaterna undantas från artiklarna 14–17 i detta direktiv och tillämpa genomförandebestämmelserna som antagits i enlighet med artiklarna 11–13 i direktiv 2005/29/EG.

3. Om en medlemsstat har fler än en behörig myndighet på sitt territorium, ska medlemsstaten säkerställa att myndigheternas respektive uppdrag är tydligt definierade och att lämpliga mekanismer för kommunikation och samordning har inrättats.

4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål meddela kommissionen och andra medlemsstater om de behöriga myndigheternas identitet i medlemsstaten samt myndigheternas behörighetsområden.

Artikel 14

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. Medlemsstaterna ska tilldela de behöriga myndigheterna befogenheter att genomföra kontroller och tillsyn för att säkerställa att detta direktiv efterlevs.

2. De behöriga myndigheternas befogenheter enligt punkt 1 ska åtminstone bestå av följande:

   a) Befogenhet att få tillgång till alla relevanta handlingar, relevanta data eller relevant information med anknytning till en överträdelse som omfattas av detta direktiv, oavsett form och format och oberoende av deras lagringsmedium eller lagringsplats, samt befogenhet att göra eller erhålla kopior av dessa.

   b) Befogenhet att begära relevanta handlingar, relevanta data eller relevant information med anknytning till en överträdelse som omfattas av detta direktiv från fysiska eller juridiska personer, oavsett form och format och oberoende av deras lagringsmedium eller lagringsplats, i syfte att fastställa huruvida en överträdelse av detta direktiv har ägt rum eller äger rum samt uppgifter om den överträdelsen.

   c) Befogenhet att på eget initiativ inleda utredningar eller förfaranden för att se till att överträdelser som omfattas av detta direktiv upphör eller förbjuds.

   d) Befogenhet att begära att näringsidkare vidtar lämpliga och effektiva åtgärder för att förhindra överträdelser av detta direktiv.

   e) Befogenhet att där så är lämpligt vidta förbudsföreläggande vid överträdelser av detta direktiv.

   f) Befogenhet att ålägga sanktioner vid överträdelser av detta direktiv i enlighet med artikel 17.

3. De behöriga myndigheterna får använda alla uppgifter, handlingar, undersökningsresultat, yttranden eller underrättelser som bevis i sina utredningar, oavsett i vilken form eller på vilket medium de lagras.

Artikel 15

Åtgärder för övervakning av efterlevnad

1. Medlemsstatens behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 13 ska regelbundet kontrollera de uttryckliga miljöpåståenden som angetts och de miljömärkningar som används på unionsmarknaden. Rapportuppgifterna från dessa kontroller ska offentliggöras för allmänheten via internet.

2. Om en behörig myndighet i medlemsstaten identifierar en överträdelse av en skyldighet enligt detta direktiv ska den genomföra en utvärdering enligt samtliga krav som anges i detta direktiv.

3. Om de behöriga myndigheterna efter utvärderingen i det första stycket anser att styrkande och kommunikation av det uttryckliga miljöpåståendet eller miljömärkningen inte överensstämmer med kraven i detta direktiv ska de meddela näringsidkaren som lämnat påståendet om bristande överensstämmelse, och begära att näringsidkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom 30 dagar för att det uttryckliga miljöpåståendet eller miljömärkningen ska överensstämma med detta direktivet, eller att denne upphör med användningen av och hänvisningar till det uttryckliga miljöpåståendet med bristande överensstämmelse. Sådana åtgärder ska vara så effektiva och snabba som möjligt, samtidigt som de ska uppfylla proportionalitetsprincipen och rätten att bli hörd.

Artikel 16

Klagomålshantering och möjlighet till rättslig prövning

1. Fysiska eller juridiska personer eller organisationer med berättigat intresse enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning ska ha rätt att lämna in motiverade klagomål till behöriga myndigheter när de mot bakgrund av objektiva omständigheter anser att en näringsidkare inte följer bestämmelserna i detta direktiv.

2. Enligt det första stycket anses icke-statliga enheter eller organisationer som främjar människors hälsa, miljö- eller konsumentskydd och som uppfyller andra krav enligt nationell rätt ha ett tillräckligt intresse.

3. De behöriga myndigheterna ska bedöma de motiverade klagomålen som avses i punkt 1 och, om så krävs, vidta de åtgärder som behövs, inklusive kontroller och utfrågningar av personen eller organisationen, för att kontrollera dessa klagomål. Om klagomålen bekräftas ska de behöriga myndigheterna vidta de åtgärder som krävs i enlighet med artikel 15.

4. Behöriga myndigheter ska snarast möjligt, och i varje fall i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i nationell lagstiftning, informera den person eller organisation enligt punkt 1 som rapporterade sitt klagomål till myndigheten om sitt beslut att tillmötesgå eller avslå begäran om åtgärder som anges i klagomålet och ska ange skälen för detta.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att en person eller organisation som enligt punkt 1 lämnar in ett motiverat klagomål ska ha möjlighet att få den behöriga myndighetens beslut, handlingar eller underlåtelse att handla enligt denna förordning prövade i processrättsligt och materiellt hänseende i domstol eller av något annat oberoende och opartiskt offentligt organ enligt detta direktiv, vilket inte ska påverka tillämpningen av nationell lagstiftning enligt vilken alla möjligheter till administrativ prövning ska vara uttömda innan en rättslig prövning kan komma i fråga. De rättsliga prövningarna ska vara objektiva, rättvisa, snabba och inte oöverkomligt kostsamma, och ska ombesörja lämpliga och ändamålsenliga prövningsmekanismer som vid behov innefattar förbudsföreläggande.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att praktiska upplysningar finns tillgängliga för allmänheten för de administrativa och rättsliga prövningarna som avses i denna artikel.

Artikel 17

Sanktioner

1. Utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt direktiv 2008/99/EG[48], ska medlemsstaterna fastställa sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Vid fastställandet av typ av sanktioner och nivån på dessa vid överträdelser ska medlemsstaternas behöriga myndigheter ta vederbörlig hänsyn till följande:

   a) Överträdelsens art, allvar, omfattning och varaktighet.

   b) Överträdelsens avsiktliga eller försumliga karaktär och eventuella åtgärder som vidtagits av näringsidkaren för att mildra eller avhjälpa den skada som konsumenterna drabbats av i tillämpliga fall.

   c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig, visad till exempel genom den totala omsättningen för den juridiska person som hålls ansvarig eller årsinkomsten för den fysiska person som hålls ansvarig.

   d) De ekonomiska fördelar som de ansvariga personerna har erhållit genom överträdelsen.

   e) Eventuella tidigare överträdelser som begåtts av den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig.

   f) Eventuell annan försvårande eller förmildrande omständighet som är tillämplig på ärendets omständigheter.

   g) I gränsöverskridande fall, sanktioner som näringsidkaren ålagts för samma överträdelse i andra medlemsstater i fall då information om sådana sanktioner finns tillgänglig via den mekanism som inrättas genom förordning (EU) 2017/2394 i tillämpliga fall.

3. Medlemsstaterna ska se till att sanktioner och åtgärder för överträdelser av detta direktiv innehåller följande:

   (a) Böter som säkerställer att de ansvariga faktiskt förlorar den vinst som härrör från överträdelserna, och som ökar vid upprepade överträdelser.

   (b) Förverkande av näringsidkarens inkomster från en transaktion med de relevanta produkter som berörs.

   (c) Tillfällig uteslutning under högst 12 månader från offentliga upphandlingsförfaranden och från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och förmåner.

[48] Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

Vid tillämpningen av punkt a) ska medlemsstaterna ska säkerställa att när sanktioner ska införas i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) 2017/2394[49], ska det högsta bötesbeloppet vara minst 4 % av näringsidkarens årsomsättning i berörda medlemsstater.

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.4 och 5.8 ges till kommissionen för en period på fem år från och med den [*Publikationsbyrån: ange datum = dagen för införlivandet av detta direktiv*]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.4 och 5.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.4 och 5.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska tredje stycket i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

[49] EUT L 345, 27.12.2017, s. 1.

Artikel 20

Övervakning

1. Medlemsstaterna ska regelbundet övervaka tillämpningen av detta direktiv med utgångspunkt från följande:

   a) En översikt av typerna av uttryckliga miljöpåståenden och miljömärkningar som omfattas av motiverade klagomål i enlighet med artikel 16.

   b) En översikt över uttryckliga miljöpåståenden och system för miljömärkningar där med behöriga myndigheterna har ålagt näringsidkaren att vidta korrigerande åtgärder, i enlighet med artikel 15, eller har påfört sanktioner i enlighet med artikel 17.

2. Informationen som avses i punkt 1 ska specificera det uttryckliga miljöpåståendet eller systemet för miljömärkning, den påstådda överträdelsens karaktär, den korrigerande åtgärdens karaktär och varaktighet samt, om tillämpligt, de påförda sanktionerna.

3. Medlemsstaterna ska årligen överlämna informationen som avses i punkt 1 till kommissionen.

4. Mot bakgrund av informationen som samlats in enligt punkt 3 och den information som lämnats av medlemsstaterna enligt artikel 15.1 och, vid behov, ytterligare samråd med behöriga myndigheter, ska Europeiska miljöbyrån vartannat år offentliggöra en rapport med en bedömning av hur de uttryckliga miljöpåståendena och systemen för miljömärkning har utvecklats i varje medlemsstat och i unionen som helhet. Rapporten ska möjliggöra en indelning sett till storleken på de näringsidkare som gör påståendet och sett till hur väl det styrks.

Artikel 21

Utvärdering och översyn

1. Den [*Publikationsbyrån: ange datum = fem år efter datum för införlivandet av detta direktiv*] ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten till Europaparlamentet och rådet.

2. Rapporten som avses i punkt 1 ska bedöma huruvida detta direktiv har uppnått sitt mål, särskilt med hänsyn till följande:

   a) Säkerställa att uttryckliga miljöpåståenden som görs om en produkts eller näringsidkares miljöprestanda baseras på tillförlitlig, jämförbar och verifierbar information.

   b) Säkerställa att system för miljömärkning baseras på certifieringssystem och uppfyller de relevanta kraven som anges i artikel 8.

   c) Säkerställa att nya privata system för miljömärkning som rör produkter eller näringsidkare som redan omfattas av befintliga system endast godkänns av medlemsstaten om de ger mervärde jämfört med befintliga system.

d) Fastställa regler för att informera om uttryckliga miljöpåståenden på unionsmarknaden och undvika överlappningar av kostnader vid information om sådana påståenden.

e) Stärka den inre marknadens funktion.

3. Om kommissionen anser det vara lämpligt ska rapporten som avses i punkt 1 åtföljas av ett lagstiftningsförslag för att ändra de relevanta bestämmelserna i detta direktiv, inklusive ytterligare bestämmelser för följande:

a) Ökade möjligheter för den cirkulära och gröna ekonomin genom att bedöma lämplighet och genomförbarhet för att kunna använda gemensamma och om lämpligt även livscykelbaserade metoder för att styrka miljöpåståenden.

b) Underlätta omställningen till en giftfri miljö genom att beakta införandet av ett förbud för miljöpåståenden för produkter som innehåller farliga ämnen med undantag för de fall där deras användning ses som nödvändiga för samhället i enlighet med kriterier som ska utarbetas av kommissionen.

c) Fortsatt samordning kring krav om att styrka särskilda miljöpåståenden om miljöaspekter eller miljöpåverkan som varaktighet, återvinningsbarhet, möjlighet till reparation eller återanvändning, återvunnet material, användning av naturliga material, inklusive fiber, miljöprestanda eller hållbarhet, biobaserade delar, biologisk nedbrytbarhet, biologisk mångfald, förebyggande och minskning av avfall.

Artikel 22

Ändring av förordning (EU) nr 1024/2012

I bilagan till förordning (EU) 1024/2012 ska följande punkt läggas till:

”X. [Publikationsbyrån: Ange nästa nummer] Europaparlamentet och rådets direktiv (EU) av den .... om styrkande och kommunikation av uttryckliga miljöpåståenden (EUT L ...., datum, sida: artikel 13.3 och artikel 15)”

Artikel 23

Ändringar av förordning (EU) 2017/2394

I bilagan till förordning (EU) 2017/2394 ska följande punkt läggas till:

”X. [Publikationsbyrån: Ange nästa nummer] Europaparlamentet och rådets direktiv (EU) av den .... om styrkande och kommunikation av uttryckliga miljöpåståenden (EUT L ...., datum, sida).”

Artikel 24

Ändring av direktiv (EU) 2020/1828

I bilaga I till direktiv (EU) 2020/1828 ska följande punkt läggas till:

”X) [Publikationsbyrån: Ange nästa nummer] Europaparlamentet och rådets direktiv (EU) av den .... om styrkande och kommunikation av uttryckliga miljöpåståenden (EUT L ...., datum, sida).”

Artikel 25

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [Publikationsbyrån: infoga det datum som infaller *18 månader efter detta direktivs ikraftträdande*] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

   De ska tillämpa dessa åtgärder från och med den [Publikationsbyrån: infoga datum = *24 månader efter detta direktivs ikraftträdande*].

   När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 26

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Miljöpåståenden: förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om styrkande och kommunikation av uttryckliga miljöpåståenden

1.2. Berörda politikområden

09 Miljö och klimat[116]

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd[117]**

☐ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Målet med detta initiativ är att öka miljöskyddsnivån och bidra till att påskynda den gröna omställningen till en cirkulär, ren och klimatneutral ekonomi i EU, skydda konsumenter och företag från grönmålning och göra det möjligt för konsumenter att bidra till att påskynda den gröna omställningen genom att fatta informerade inköpsbeslut på grundval av trovärdiga miljöpåståenden och miljömärkningar, förbättra rättssäkerheten när det gäller miljöpåståenden och lika villkor på den inre marknaden, främja konkurrenskraften för ekonomiska aktörer som anstränger sig för att öka sina produkters och sin verksamhets miljömässiga hållbarhet samt skapa möjligheter till kostnadsbesparingar för sådana aktörer som handlar över gränserna.

Det är ett komplement till de föreslagna ändringarna till förslaget om otillbörliga affärsmetoder.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Inrätta EU-regler för frivilliga miljöpåståenden, som gäller för näringsidkare som är verksamma inom Europeiska unionen (med undantag för mikroföretag för vissa bestämmelser) kring styrkande, kommunikation och kontroll av miljöpåståenden/system för miljömärkning.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Genom att uppnå de specifika målen kan fler marknadsaktörer integrera tillförlitlig information i sitt beslutsfattande (t.ex. inköpsbeslut, val av leverantörer eller samarbete med leverantörer och affärspartner, produktutformning och upphandlingsval).

---

116 För miljöpåståenden är initiativets rättsliga grund den inre marknaden men budgetmedel kommer från 09 – Miljö och klimat.

117 I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Konsumenterna kan lita på miljöpåståenden på de produkter som de köper vilket innebär att de kan ta hänsyn till miljön på ett mer systematiskt sätt i sina inköpsbeslut.

Detta skulle kunna leda till ökad efterfrågan på miljövänligare produkter och lösningar, vilket ökar tillväxten inom gröna marknader. Det skulle kunna skapa möjligheter för mer effektivitet och bättre miljöprestanda inom leveranskedjan. I sin tur kan detta sedan bidra till det allmänna målet att skapa möjligheter för en cirkulär och grön ekonomi. Genom att inrätta en EU-strategi för miljöpåståenden kan man arbeta mot det allmänna målet att stärka den inre marknadens funktion, och särskilt gröna marknader.

En gemensam EU-strategi som uppfyller målet för tillförlitlighet, jämförbarhet och kontrollerbarhet skulle göra det enklare att kontrollera påståenden, vilket förstärker deras verkan ytterligare. Detta skulle öka drivkraften för att skapa bättre miljöprestanda för produkter och näringsidkare, vilket bidrar till att nå målen i den europeiska gröna given.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

1. Miljöpåståenden för produkter och företag är tillförlitliga, jämförbara och verifierbara: En ökad andel tillförlitliga miljöpåståenden och en minskande andel vilseledande miljöpåståenden kan kontrolleras på följande sätt:

o Antalet miljöpåståenden som respekterar (eller inte respekterar) kraven enligt initiativet om miljöpåståenden.

o Faktiskt genomförande av initiativet om miljöpåståenden.

o Andelen nationella myndigheter som anser att direktivet har gjort det enklare att identifiera grönmålning.

2. **Informationsanvändarna litar på miljöinformationen:** Att öka förtroendet hos informationsanvändare (konsumenter, företag, investerare, offentliga förvaltningar och icke-statliga organisationer) genom miljöpåståenden som granskas enligt följande:

o Konsumenternas förtroende för miljöpåståenden.

o Konsumenternas förtroende för hållbarhetsmärkningar.

o Andra informationsanvändares förtroende (företag, investerare, offentliga förvaltningar, icke-statliga organisationer) för de miljöpåståenden som omfattas.

3. Bättre miljöprestanda hos produkter och organisationer: Positiv utveckling av riktmärken i regler för produktkategoriers miljöavtryck (PEFCR-regler) och produkters miljöavtryck (PEF) samt organisationers miljöavtryck (OEF) visar tecken på att produkter och organisationer blir miljövänligare. Minskade konsumtionsavtryck i EU (enligt indikatorn för konsumtionsavtryck som utarbetats av JRC), vilket omfattar samtliga 16 miljökonsekvenser i metoderna för miljöavtryck. Detta kommer att kontrolleras enligt följande indikatorer:

o Utveckling av riktmärken inom PEFCR.

o Hur miljöavtryckets profil påverkar PEF och OEF med tiden.

o Utveckling av konsumtionsavtrycket i EU.

4. **Minskade hinder för gröna marknader:** Hinder som rör överensstämmelse med flera strategier och krav på att lämna miljöinformation minskas. Detta kommer att kontrolleras enligt följande indikatorer:

o Hur företagen uppfattas på den inre marknaden för miljövänliga produkter.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Krav på kort sikt

Medlemsstaterna får två år på sig att införliva direktivet. Förslaget är nära kopplat till översynen av direktivet om otillbörliga affärsmetoder som föreslogs av kommissionen i mars 2022. De båda direktiven kan komma att införlivas samtidigt.

Utöver införlivandet om reglerna om styrkande och kommunikation av miljöpåståenden ska medlemsstaterna inrätta ett förfarande för att kontrollera styrkandet av miljöpåståenden för produkter/näringsidkare på marknaden samt miljömärkningsprogram och utse behöriga myndigheter och inrätta en samordningsmekanism.

I förslaget föreskrivs att frivilliga miljöpåståenden måste styrkas enligt en bedömning som uppfyller särskilda krav enligt artikel 3. Om kommissionen antar delegerade akter och inrättar regler för livscykeln för särskilda produktgrupper eller branscher kommer de ekonomiska aktörerna att kunna styrka särskilda miljöpåståenden med utgångspunkt i dessa.

Till stöd för genomförandet av detta direktiv och kort efter dess ikraftträdande kommer kommissionen att anta en genomförandeakt för att tillhandahålla detaljer om formen på det intyg som ska utfärdas av kontrollören av miljöpåståenden enligt artikel 12.

Fortlöpande krav

De behöriga myndigheterna kommer att vara skyldiga att regelbundet kontrollera de miljöpåståenden som används på EU:s marknad.

Medlemsstaterna kommer att vara skyldiga att regelbundet övervaka tillämpningen av direktivet baserat på en översikt av miljöpåståenden som har anmälts till tillsynsmyndigheterna. En översikt av miljöpåståenden där tillsynsmyndigheterna har krävt att den ansvariga organisationen ska vidta åtgärder, och, om tillämpligt, har vidtagit verkställighetsåtgärder. Medlemsstaterna kommer att lämna in denna information till kommissionen varje år.

Fem år efter den dag då detta direktiv träder i kraft ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv mot bakgrund av målen i det och presentera en rapport om de viktigaste resultaten samt, där så är lämpligt, ett lagstiftningsförslag för ändringar av relevanta bestämmelser i direktivet.

Kommissionen kommer att ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 3.4 för att ytterligare kunna specificera kraven för att styrka uttryckliga miljöpåståenden. Detta kommer att vara en pågående process för att vidareutveckla metoder för styrkande.

Kommissionen kommer även att ha befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter som komplement till kraven på system för miljömärkning i enlighet med artikel 8.8 och artikel 9.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Det är viktigt att säkerställa lika villkor för ekonomiska aktörer när det gäller de krav som ska uppfyllas vid ett miljöpåstående, inklusive kraven på information och data som ska användas, genom att inrätta gemensamma regler för EU:s inre marknad.

Med utgångspunkt från ett oförändrat läge, och om medlemsstaterna skulle agera på egen hand, finns det en stor risk att vi ställs inför många konkurrerande olika system, som baseras på olika strategier och metoder som inte är jämförbara, vilket leder till en uppdelad inre marknad, särskilt för gränsöverskridande produkter på den inre marknaden. Detta ökar risken för ojämna medvetenhetsnivåer och varierande information om produkters och organisationers miljöprestanda i EU samt ytterligare kostnader för företag som har gränsöverskridande handel (särskilt om de måste använda olika metoder eller följa olika märkningsprogram).

Om det saknas åtgärder på EU-nivå kommer marknadsaktörerna även i fortsättningen att få vilseledande information om miljöaspekter, samtidigt som hinder på den inre marknaden kommer att begränsa företagen från att bedriva verksamhet på lika villkor. Dessutom kan vissa delar, som utvecklingen av metoder för att styrka särskilda påståenden och inrätta tillhörande databaser (vid behov) inte uppnås på nationell nivå, mot bakgrund av omfattningen sett till produkter, branscher eller geografiska områden.

Det finns ett tydligt mervärde i att ange gemensamma krav på EU-nivå, eftersom en samordnad och välfungerande inre marknad inom EU skulle skapa likvärdiga villkor för företag som är verksamma i unionen.

Man förväntar sig att medlemsstaterna efter åtgärden på EU-nivå kommer att förhindras från att införa särskilda åtgärder i de egna länderna, och att direktivet kommer att minska risken för rättslig fragmentering av den inre marknaden samtidigt som det innebär kostnadsbesparingar för regeringar och näringslivet.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Initiativet är ett komplement till Europeiska kommissionens föreslagna ändringar i direktivet om otillbörliga affärsmetoder som lämnats till Europaparlamentet och rådet. Det bygger på lärdomar från genomförandet av direktivet om otillbörliga affärsmetoder och behovet av specifika regler för att styrka uttryckliga miljöpåståenden, samt hur de förmedlas och verifieras. Det bygger även på lärdomar från förekomsten av flera olika miljömärkningar. Andra lärdomar är kopplade till utvecklingen av EU-miljömärket, EMAS och utvecklingen av metoderna för miljöavtryck.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Initiativet faller inom ramen för den europeiska gröna given, som är vägledande för EU:s återhämtningsstrategi. I den gröna given erkänns fördelarna med att investera i vår konkurrenskraftiga hållbarhet genom att bygga ett rättvisare, grönare och mer digitalt Europa.

Initiativet finansieras enligt rubrik 3 (Naturresurser och miljö) avdelning 9 (Miljö och klimatpolitik) i den fleråriga budgetramen. Enligt beskrivningen nedan kommer genomförandet att kräva ytterligare personalresurser, utgifter inom Life-programmet samt vissa stödutgifter inom EEA. Den motsvarande ökningen av bidraget till EEA kommer att räknas av från EU:s program för miljö och klimatpolitik (Life).

Andra politiska åtgärder kan ge stöd till företag för att kunna genomföra kraven för att styrka och förmedla miljöpåståenden, dvs. enligt vad som fastställts i delegerade akter enligt artikel 3, särskilt EU-finansiering för innovation och investeringar för företag, särskilt små och medelstora företag. Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) kommer genom smart specialisering, Life och Horisont Europa att komplettera privat innovationsfinansiering och stödja hela innovationscykeln i syfte att få ut lösningar på marknaden. Programmet för ett digitalt Europa lanserade under 2022 den samordnade åtgärden CIRPASS för att skapa möjligheter för innovativa arbetsflöden, särskilt för att förbättra det cirkulära flödet hos materiella varor men även för konsumentinformation genom att inrätta en modell för produktinformation för flera sektorer i syfte att skapa ett digitalt produktpass som är användbart i den cirkulära ekonomin.

Innovationsfonden är ett av världens största finansieringsprogram för demonstration av innovativ teknik och lösningar med låga koldioxidutsläpp. Det kommer att ge omkring 10 miljarder euro i stöd under 2020–2030 i syfte att få ut industriella lösningar på marknaden för att minska koldioxidutsläppen i Europa och stödja omställningen till klimatneutralitet.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Flera alternativ bedömdes, inklusive tjänster från GD Miljö samt en blandning av upphandlade tjänster för datauppsättningar, till att utforska samarbete med andra tjänster och byråer. Det bästa alternativet är en kombination av upphandlade tjänster för datauppsättningar från GD Miljö och ett bidrag från EEA för att inhämta expertkunskaper från deras personal.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

– ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period från 2024–2027

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet[118]

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

– ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

– ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

– ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

[118] Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Initiativen innefattar upphandling, administrativa överenskommelser med JRC, utökat bidrag till EEA och effekter på COM/HR. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Ej tillämpligt – jfr ovan.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff[119].	från Efta-länder[120]	från kandidatländer och potentiella kandidater[121]	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
3	09 02 02 – Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Diff.	JA	NEJ	JA	NEJ
3	09 10 02 Europeiska miljöbyrån	Diff.	JA	JA	NEJ	NEJ
7	20 01 02 01 – Lön och ersättningar	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 03 Nationella tjänstemän som anställs tillfälligt vid institutionen	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02 Möten, expertgrupper	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Ej tillämpligt

[119] Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.
[120] Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
[121] Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**3**	Naturresurser och miljö

GD: Miljö			**2024**	**2025**	**2026**	**2027 och följande år**	**TOTALT**
○ Driftsanslag							
09 02 02 – Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Åtaganden	(1)	2,540	6,964	5,264	5,214	**19,982**
	Betalningar	(2)	2,540	6,964	5,264	5,214	**19,982**
TOTALA anslag för GD Miljö	Åtaganden	=(1)	2,540	**6,964**	**5**,264	**5,214**	**19,982**
	Betalningar	=(2)	2,540	**6,964**	**5**,264	**5,214**	**19,982**

Beloppet som redovisas ovan ska finansiera följande åtgärder:

- Förvärv av en andra datauppsättning av miljöavtryck som ger viktiga genomsnittsdata om resursförbrukning och utsläpp för viktiga processer som kan användas av många företag för att bedöma sina värdekedjor, förvärv och utveckling av data för att fylla i eventuella dataluckor, utvecklingskostnaderna för en it-plattform för databasen för miljöavtryck samt underhåll av den samma under perioden 2026–2027 (10,095 miljoner euro). När företagen, och särskilt små och medelstora företag, får tillgång till databasen för miljöavtryck kommer detta att bidra till att de kan följa direktivet om miljöpåståenden på ett kostnadseffektivare och smidigare sätt. Det är viktigt att det är lätt att nå data av hög kvalitet om produkters miljöprestanda för alla företag, men särskilt för små och medelstora företag, för att de ska kunna styrka sina miljöpåståenden på ett tydligt sätt oavsett om delegerade akter som baseras på artikel 3 i detta förslag om

miljöpåståenden finns på plats eller ej. Tillgången till datauppsättningar om miljöavtryck kommer också att stödja genomförandet av annan EU-politik för miljömässig hållbarhet och hjälpa konsumenter att fatta rätt beslut, såsom förslaget om förordningen om ekodesign för hållbara produkter[122]. Genom förordningen om ekodesign för hållbara produkter införs möjligheten att fastställa obligatoriska informationskrav, som också kan kopplas till märkningskraven, och det kommer att leda till bättre informationsflöden genom digitala produktpass. Datauppsättningar för miljöavtryck kommer att ge stöd till beräkning och framställning av information och prestandakrav som till exempel rör koldioxid och miljöavtryck, enligt förslaget till förordning om ekodesign för hållbara produkter, baserat på en samordnad uppsättning sekundärdata av god kvalitet.

- Upphandlingen av undersökningar och studier som rör användning av metoder för styrkande från aktörer och utvärderingen av direktivet om miljöpåståenden (0,150 miljoner euro).
- JRC kommer att spela en nyckelroll när det gäller att hjälpa kommissionen med en del av det tekniska arbete som krävs. De administrativa bestämmelserna förväntas innebära en kostnad på cirka 1,700 miljoner euro.
- Administrativt och tekniskt stöd för utarbetandet av delegerade akter enligt artikel 3.4 för att ytterligare specificera kraven för att styrka uttryckliga miljöpåståenden och livscykelbaserade regler för särskilda produktgrupper och branscher kommer också vara en viktig utgiftspost. I den här budgetposten ryms utarbetandet av sex sådana delegerade akter (6,827 miljoner euro).
- Kompletterande åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att anpassa sig till det här direktivet, inklusive utveckling av beräkningsverktyg baserade på kraven i de delegerade akterna enligt artikel 3.4 (1,210 miljoner euro).

Byrå: EEA			**2025**	**2026**	**2027**	**TOTALT**
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	(1a)	0,180	0,367	0,375	**0,922**
	Betalningar	(2a)	0,180	0,367	0,375	0,922
Rubrik 2: Infrastruktur	Åtaganden	(1b)				
	Betalningar	(2b)				
Rubrik 3: Driftsutgifter	Åtaganden	(1c)	0,095	0,065	0,065	**0,225**
	Betalningar	(2c)	0,095	0,065	0,065	**0,225**

122 Finns på https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-ecodesign-sustainable-products-regulation_sv.

TOTALA anslag för byrån EEA	Åtaganden	=1a+1b +1c	**0,275**	**0,432**	**0,440**	**1,147**
	Betalningar	=2a+2b +2c	**0,275**	**0,432**	**0,440**	**1,147**

EEA:s kostnader omfattar kostnaden för ytterligare två heltidsekvivalenter (en tillfälligt anställd och en kontraktsanställd) samt driftsutgifter, för övervakning av miljöpåståenden på EU-marknaden efter genomförande av direktivet enligt artikel 20.4. Byrån kommer att ha i uppgift att genomföra detaljerade analyser av medlemsstaternas redovisade information enligt artikel 20.1–20.3 och ska vartannat år offentliggöra rapporter med en bedömning av utvecklingen av miljöpåståenden i EU. Beräkningen inkluderar de flesta bevisen för de halvårsrapporter som ska sammanställas av medlemsstaterna och som ska redovisas på europeisk nivå med hjälp av frågeformulär. EEA kommer att föreslå dessa frågeformulär i samråd med GD Miljö som sedan används i ett standardiserat elektroniskt verktyg. Medlemsstaternas redovisade information kommer att vara en kombination av statistik från påståenden på deras nationella marknader samt kvalitativa beskrivningar av falska påståenden samt vilka korrigerande åtgärder som vidtagits. Personalens uppgifter kommer att vara fasta och innebär att rapportera från länder och skapa en analysrapport vartannat år samt arbeta med stöduppgifter som krävs för detta (administration, kommunikation, it-utveckling, företagsstöd etc.).

□ TOTALA driftsanslag			**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**TOTALT**
	Åtaganden	(4)	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**
	Betalningar	(5)	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**7**	”Administrativa utgifter”

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2024	2025	2026	2027 och följande år	TOTALT
GD: Miljö						
□ Personalresurser		0,606	0,606	0,606	0,606	**2,424**
□ Övriga administrativa utgifter		0,180	0,180	0,180	0,180	**0,720**
TOTALT för GD Miljö	Anslag	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**3,144**

För närvarande arbetar två heltidsekvivalenter (AD-tjänster) med politikrelaterade frågor och två heltidsekvivalenter (AD-tjänster) med metodfrågor. Personalen kommer att behövas även i fortsättningen och förväntas hantera följande uppgifter:

- Verksamhet som är kopplad till initiativet om miljöpåståenden som politisk samordning, arbetsplan för initiativet om miljöpåståenden (inklusive delvis uppföljning av utvecklingen av ytterligare krav för specifika påståenden), gruppsamordning, övervakning och förbindelser mellan olika aktörer. För den här verksamheten behövs två heltidsekvivalenter.
- Vidareutveckling av miljöavtryck och andra metoder för att styrka miljöpåståenden i enlighet med artikel 3: Hantering av expertgrupper, sköta övergångsfasen för PEFCR/OEFSR (inklusive ytterligare uppgifter som kommissionen ska anta om delar som inkluderats i delegerade akter i enlighet med artikel 3.4 om att ytterligare specificera kraven för att styrka uttryckliga miljöpåståenden framöver). För den här verksamheten behövs en heltidsekvivalent.
- Hantering av sekundär data om miljöavtryck: Hantering av avtal, datakontroller, bygga databaser etc. För den här verksamheten krävs en heltidsekvivalent.

Allmänna uppgifter som rör livscykelanalys (dvs. utveckling av metod och data) samt uppgifter som rör utveckling av metod och data för att styrka miljöpåståenden som kräver särskilda tekniska/vetenskapliga kunskaper med vetenskaplig utbildning på doktorsnivå samt flera års erfarenhet inom området. Det är inte möjligt att hitta sådan personal som vill arbeta som kontraktsanställda. Dessa uppgifter bör i stället skötas av tjänstemän som, om det inte finns någon personal med specialistkunskaper på plats, bör erbjudas som tillfälliga anställningar.

GD Miljö behöver därför ytterligare personal (**tre handläggare (AD-tjänster) och en nationell expert** enligt fördelningen av befattningar nedan) som ska arbeta med följande:

- Förbereda cirka sex till sju delegerade akter i enlighet med artikel 3.4 för att ytterligare specificera kraven för att styrka uttryckliga miljöpåståenden för att reglera särskilda påståenden, t.ex. om möjligheten att reparera, hållbarhet, återvinningsbarhet eller för att inrätta särskilda livscykelbaserade regler för vissa produktgrupper och branscher.
- Utarbeta genomförandeakter med relevanta förfaranden för att de nationella myndigheterna ska kunna godkänna nya privata system för miljömärkning samt formatet för intyg om överensstämmelse för påståenden och märkningar.
- Förbereda delegerade akter genom att ytterligare specificera kriterierna för att godkänna system för miljömärkning som det hänvisas till i artikel 8 för att säkerställa en enhetlig tillämpning i unionen.
- Utvärdera registrerade miljömärkningar som inrättats av offentliga myndigheter i tredjeländer i syfte att användas på unionsmarknaden och hantera kommissionens respektive godkännandebeslut för att säkerställa att dessa märkningar ger mervärde sett till deras miljöambition, deras täckning av miljöpåverkan, miljöaspekter eller miljöprestanda, eller av en särskild produktgrupp eller en bransch, samt att de uppfyller kraven i detta direktiv.
- Övervaka förberedande studier och granska dessa samt andra undersökningar för att utarbeta delegerade akter.
- Utarbeta och hantera databasen för miljöavtryck som är relevant för dessa principer samt andra delar som förordningen om ekodesign för hållbara produkter, batteriförordningen eller taxonomin.

Det finns dessutom två expertgrupper som ingår i den här politiken och budgeten ska täcka tre möten per år för varje expertgrupp.

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**3,144**

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2024	**2025**	**2026**	**2027 och följande**	**TOTALT**

						år	
TOTALA anslag under RUBRIKERNA 1 till 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	**3,326**	**8,025**	**6,482**	**6,440**		**24,273**
	Betalningar	**3,326**	**8,025**	**6,482**	**6,440**		**24,273**

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ⇩			År **N**		År **n+1**		År **n+2**		År **n+3**		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						**TOTALT**	
	OUTPUT																	
	Typ[123]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1[124]…																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2…																		
- Output																		

123 Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

124 Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål…”.

Delsumma för specifikt mål nr 2																
TOTALT																

3.2.3. Beräknad inverkan på EEA:s och kommissionens administrativa anslag

3.2.3.1. Beräknad inverkan på EEA:s personalresurser

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2025	**2026**	**2027**	**TOTALT**
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	0,117	0,240	0,244	**0,602**
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)				
Kontraktsanställda	0,063	0,128	0,130	**0,320**
Utstationerade nationella experter				
TOTALT	**0,180**	**0,367**	**0,375**	**0,922**

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

	2025	**2026**	**2027**	**TOTALT**
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	1	1	1	
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)				
Kontraktsanställda	1	1	1	
Utstationerade nationella experter				
TOTALT	**2**	**2**	**2**	

3.2.3.2. Beräknat behov av administrativa anslag inom kommissionen

3.2.3.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2024	**2025**	**2026**	**2027 och följande år**	**TOTALT**
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser	0,606	0,606	0,606	0,606	**2,424**
Övriga administrativa utgifter	0,180	0,180	0,180	0,180	**0,720**
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,786	0,786	0,786	0,786	**3,144**
Utanför RUBRIK 7[125] **i den fleråriga budgetramen**	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Personalresurser					
Andra anslag av administrativ natur					
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
TOTALT	0,786	0,786	0,786	0,786	**3,144**

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

125 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.4. Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

		2024	**2025**	**2026**	**2027 och följande år**
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		3	3	3	3
20 01 02 03 (vid delegationer)					
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)					
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)		1	1	1	1
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)					
XX 01 xx **yy zz** 126	- vid huvudkontoret				
	- vid delegationer				
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)					
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
TOTALT		4	4	4	4

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Jämför förklaringen av H7 i avsnitt 3.2.1.
Extern personal	Jämför förklaringen av H7 i avsnitt 3.2.1.

[126] Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

– ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Life-anslaget (budgetrubrik 09 02 02) kommer att användas för att kompensera för det ökade bidraget till EEA.

– ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

– ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

– ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **N**[127]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

[127] Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”N” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

☐ Påverkan på egna medel

☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[128]						
		År **N**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel …….								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[128] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.